

Biblioteca Centrală
Regiunea
Hunedoara-Deva

611714

Tempo de marș
REFREN

Ti - ne - re, tu ești nă - dej - dea ță - rii Cu bra - țul tău și min - tea
ta Spre zi - le tot mai în - so - ri - te - o vei pur - ta! De - a - ce - ea,
ti - ne - re, răs - pun - de - ori cînd che - mă - rii Fii om în - treg și nu ui -
- ta Ce - aș - teap - tă aș - țazi de la ti - ne, ță - ra ta! Nu - i u -
- șor dru - mul nou spre mai bi - ne Dar ni - mic, cînd ești tî - năr, nu - i
greu! Nu ui - ta: tu ești schim - bul de mîi - ne Mergi cu
vre - mea nă - in - te, me - reu! Pen - tru - că, ti - ne - re, tu ești nă - dej - dea
ță - rii Cu bra - țul tău și min - tea ta Spre zi - le
tot mai în - so - ri - te - o vei pur - ta Zi de zi Ea va - n - flo -
- ri Spre bu - cu - ri - a și mîn - dri - a și mîn - dri - a
tă! Din fi - e - ca - re zi să - ți faci o treap - tă Su -
- înd me - reu cu pa - șii ti - ne - rești O via - ță no - uă azi te
chea - mă și te aș - teap - tă La fel ca - n vi - sul tău să - ți - o - mpli - nești! Pe
dru - mul tău ce du - ce î - na - in - te Te în - so - țeș - te al ță - rii ta - le
marcato
glas Și - ți spu - ne ne - n - ce - tat: Nă - dej - dea mea fier - bin - te Te
în - so - țeș - te - n via - ță pas cu pas! ta!

Tinere, tu ești nădejdea țării,
Cu brațul tău și mințea ta,
Spre zile tot mai însoțite-o vei purta!
De aceea,
Tinere, răspunde-oricînd chemării,
Fii om întreg și nu uita
Ce-așteaptă astăzi de la tine țara ta!
Nu-l ușor drumul nou spre mai bine,
Dar nimic, cînd ești tînăr, nu-i greu!
Nu uita: tu ești schimbul de mîine,
Mergi cu vremea-nainte mereu!
Pentru că,
Tinere, tu ești nădejdea țării,
Cu brațul tău și mințea ta,

Spre zile tot mai însoțite-o vei purta!
Zi de zi,
Ea va-nflori,
Spre bucuria și mîndria ta! ...
Din fiecare zi să-ți faci o treaptă,
Suind mereu cu pașii tinerești,
O plată nouă azi te cheamă și
te-așteaptă,
La fel ca-n visul tău să-ți o-mplî-
nești.
Pe drumul tău ce duce înainte
Te însoțește-al țării tale glas
Și-ți spune ne-nțetat: nădejdea mea
fierbinte
Te însoțește-n plată pas cu pas!

TINERE TU EȘTI NĂDEJDEA ȚĂRII

MUZICA :
H. Mălineanu
VERSURI :
Jack Fulga
și Aurel Felea

BIROUL F.M.T.D. S-A ÎNTRUNIT LA BUCUREȘTI

Între 10-13 ianuarie a avut loc la București sesiunea Biroului F.M.T.D. Au fost discutate următoarele probleme:

1. Documentele cu privire la cea de-a VI-a Adunare a organizațiilor membre ale F.M.T.D.
  2. Sarcinile F.M.T.D. în vederea celui de al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.
  3. Lupta tineretului pentru soluționarea pașnică și imediată a problemei germane.
  4. Schimbări în organele conducătoare ale F.M.T.D.
- Biroul F.M.T.D. a hotărît convocarea celei de-a VI-a Adunări a organizațiilor membre ale Federației Mondiale a Tineretului Democrat la Varșovia între 10-1 august 1962.

Revistă internațională
neretului editată de F.M.T.D.
apare lunar în limbile sâr-
bă, maghiară, polonă, ro-
mână, chineză și o dată la două
luni în limbile germană, en-
gleză, franceză și rusă.

COMITETUL DE REDACȚIE

Director: Weissbach
(R.D.G.), Redactor-șef:
Nishizawa (Japonia), Red-
actori: Bayardo Louis (Vene-
zuela), Gouillou André (Franța),
Tom (Canada), M'diongu
bakar (Senegal), P'rai-
da (India), Schumacher
(R. D. G.), Tarasov
(U.R.S.S.), Yttergren
(Suedia).

SUMAR

Pag.	
1	Pentru ziua de mîine a omenirii
2	Cerem tratative în problema germană
4	Tradiția festivalului
7	Problema germană și Africa
8	Judecarea produselor
10	Peste 100 de ani: "Centenstroi"
11	Știința în sprijinul producției
12	Laosul are nevoie de: independență, neutritate, progres
14	Tineri fruntași în agricultură
16	Din presa tineretului
18	Utemiștii din școala noastră
20	Cartea - prietena noastră
21	În timpul liber
22	Vă prezentăm noul film românesc "Portul"
23	Doi spectacole pentru mari și mici
24	Șapte ani de luptă pentru independență în Angola în flăcări
25	Sport
26	Jocuri distractive

Coperta I: Tineri petrolisti fruntași de la sc. Bolești, regiunea Ploiești
Coperta a III-a: Turism - Publicitate
Coperta a IV-a: Artă plastică

Pe lângă ZIUA DE MĂNINĂ a omenirii

N

i se pare deosebit de semnificativă cifra celor înscrși la cuvnt în comitetul nr. 3 al O.N.U. pe marginea unei propuneri romnești. Este vorba de 40 de delegații care, prin reprezentanții lor, au ținut să-și exprime punctul de vedere în legătură cu propunerea Republicii Populare Romîne privind elaborarea unei declarații internaționale, proclamînd principiile fundamentale ale promovării în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare. Toți cei care s-au perindat la tribună în zilele dezbaterii au subliniat acordul cu conținutul propunerii romnești. Nimeni, dar absolut nimeni, nu a contestat justetea premisei de la care delegația romînă a pornit în formularea inițiativei ei. Chiar și vorbitorii ce reprezentau statele participante la alianțele militare agresive ale Occidentului au fost siliți să folosească un limbaj corespunzător stării de spirit din comitetul nr. 3, și astfel nu au luat atitudine împotriva fondului propunerii țării noastre.

Merită să se amintească faptul că numeroși participanți la dezbateri au relevat valoarea practică a propunerii, influența pozitivă pe care realizarea ei ar exercita-o pentru însănătoșirea întregului climat internațional. Ei au subliniat caracterul profund realist al argumentelor delegației romîne: tineretul este chemat să conducă mîine destinele omenirii, și de aceea educarea sa în spiritul păcii va contribui la îmbunătățirea relațiilor internaționale. Trebuie făcut totul pentru a preveni generațiile viitoare asupra flagelului unui nou război și a educa tineretul în spiritul convingerii că războiul poate și trebuie să fie eliminat din viața societății. Delegații R.A.U., Indoneziei, Tunisiei, Cehoslovaciei și alții s-au declarat de acord cu conținutul propunerilor R.P. Romîne. Reprezentantul Arabiei Saudite a spus că „aceste propuneri cuprind cele mai nobile principii pe care le-ar dori cineva pentru generațiile viitoare”. Reprezentantul Afganistanului a declarat: „documentul prezentat de delegația romînă este excelent și sîntem pe deplin de acord cu el”. Delegatul Republicii Mali a susținut un punct de vedere asemănător, afirmînd că „sugestiile prezentate de delegația romînă prezintă cea mai mare importanță”.

Dezbaterile au subliniat, deci, aprobarea față de ideea elaborării unei declarații internaționale care să stabilească necesitatea promovării în rîndurile tineretului a ideilor păcii, prieteniei și înțelegerii între popoare. Problema profilului moral cu care tineretul va intra în viața viitoare trebuie să nu poată fi ignorată. Ea are cea mai mare importanță pentru însuși viitorul civilizației umane.

Reprezentantul Arabiei Saudite făcea aluzie în cuvîntarea sa la adulții care folosesc tineretul drept carne de tun. Se știe care sînt acești adulți (deși după comportarea lor ar trebui să-i considerăm într-o primejdioasă stare de infantilitate). Din nefericire, realitatea contemporană ne înfățișează mult prea numeroase exemple doveditoare ale unei educații potrivnice intereselor păcii, inoculată tineretului. Aceste lucruri se petrec într-o seamă de țări capitaliste și sînt o reflectare directă a politicii oficiale. Deseori presa semnaleză ceea ce se petrece în Germania occidentală. La Bonn revanșismul a devenit o politică de stat, cu urmări dintre cele mai grave în ceea ce privește educarea generației tinere. Zeci de organizații, ce nu se deosebesc de defunctul „Hitlerjugend” decît prin firmă, acționează în rîndurile celor tineri. Milioane de exemplare au ziarele și publicațiile revanșarde. Milioane de doze de otravă tipărită și răspîndită la prețuri de nimic. Tînărul vest-german este îndemnat să venerze hitlerismul, i se cultivă mitul soldatului german, al „misiunii istorice” de a deveni stăpîn al Europei. În această ambianță nu este de mirare că și crima este justificată moralmente, ba chiar a ucide devine o virtute indispensabilă soldatului german. Această monstruoasă educație începe chiar pe băncile școlii. Știți ce cîntece se învață

acolo? Iată o mostră: „Înainte, băieți, noi vrem să străbătem pămînturi străine, noi vrem să vedem stele străine”. Este cîntecul cu care diviziile hitleriste porneau în acțiunile lor agresive, pîrjolind pămîntul Europei. Manualele școlare fac elogiul lui Hitler. Criminalul război de agresiune dezlănțuit de demența dictatorului este înfățișat ca un marș triumfal al Wehrmachtului. Pentru a stimula la tineri spiritul revanșei, manualele didactice acreditează ideea că puterile antifasciste ar fi comis nedreptăți flagrante față de Germania. În acest sens, acordurile de la Potsdam sînt calificate în cursul de geografie pentru școlile medii drept „un act de samavolnicie politică”. Cît privește procesul de la Nürnberg al marilor criminali de război fasciști, citind cărțile destinate școlărilor vest-germani ai impresia că aceste odioase fapte ar fi fost niște biete victime ale unei nedreptăți judiciare. „Dreptul ca atare n-a fost respectat”, se afirmă în „Istoria mondială a timpurilor moderne”, în vreme ce „Cursul scurt de istorie” afirmă: „Procese acestea au jignit profund demnitatea poporului german, mai ales din cauză că ele au fost îndreptate împotriva reprezentanților armatei, care și-au justificat acțiunile prin datoria militară”. Este oare întîmplător că toate aceste lucruri se petrec în satrapia lui Adenauer, înverșunat dușman al oricărui pas spre destindere, spre normalizarea vieții internaționale?

Lucruri asemănătoare se petrec și în alte țări capitaliste. De pildă, chiar ziarul american „New York Herald Tribune” releva că elevii și studenții japonezi sînt indignați de faptul că sistemul de învățămînt este organizat „într-un mod asemănător manierelor dinainte de război”. Pentru a fi mai clar, trebuie spus că aceste „maniere” sînt cele militariste-fasciste. Dar nu-i vorba doar de Japonia. În S.U.A. pervertirea tineretului capătă proporții greu imaginabile. Anual, 60 000 000 exemplare de tipărituri schilodesc sufletul celor tineri. Iată titlurile unor cărți cu largă circulație: „Anatomia asasinatelor”, „Istoria Gestapoului” etc. Filmul, televiziunea, radioul, presa inoculează tineretului isteria războinică, stimulează cele mai josnice instincte, propagă odiosul rasism, cultul violenței, jaful. În legătură cu aceasta trebuie pusă extrema creștere a delincvenței juvenile pe care alarmat o menționa chiar președintele Kennedy.

Fapte asemănătoare am putea cita multe. Chiar prea multe. Cei care au participat la Forumul Mondial al Tineretului își amintesc numeroase exemple de acest fel citate de vorbitorii din lumea capitalistă. De zeci de ori aceste probleme au revenit în ampla dezbateri de atunci și mai ales în comisia consacrată problemelor educării tineretului. Realitatea demonstrează acuitatea problemei unei orientări juste, sănătoase a educării tineretului, a unor măsuri hotărîte pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii și înțelegerii între popoare. Nu întîmplător propunerea în acest sens a venit din partea țării noastre. Se știe că în R.P. Romînă, ca și în alte țări socialiste, tineretul primește o educație inspirată de mărețele idealuri ale coexistenței pașnice, ale respectului față de propriul popor, față de toate popoarele iubitoare de pace. Dezbaterile din comitetul nr. 3 al O.N.U. a dovedit o dată în plus prestigiul internațional al țării noastre, puternicul ecou al inițiativelor sale pașnice.

Desfășurarea dezbaterilor de la O.N.U. este grăitoare pentru interesul pe care îl suscită problema educării generației tinere în spiritul ideilor păcii și colaborării între popoare. În prezent, propunerile țării noastre, ca și discuțiile ce au avut loc în comitetul nr. 3, formează obiectul unor studii ale U.N.E.S.C.O. în vederea elaborării unui raport ce va fi examinat la sesiunea din primăvară a Consiliului economic și social al O.N.U.

Opinia publică mondială, și în special masele largi ale tineretului iubitor de pace, își exprimă speranța că ampla dezbateri de la O.N.U. va fi urmată de măsuri concrete, eficiente, care să corespundă acuității problemei educării generației tinere. Popoarele doresc ca generația de mîine, viitorul omenirii, să pășească pe un drum pașnic, pe drumul înfloririi civilizației umane, pe culmi neatrinse încă.

M. RAMURĂ

Organizate cu începere din 1947, festivalurile mondiale ale tineretului și studenților au devenit una dintre cele mai frumoase tradiții ale tineretului, în stăruința acestuia de a dezvolta întâlnirile și contactele reciproce. Festivalurile nu sînt așa cum gîndesc unii, în mod greșit, o simplă întâlnire, o singură manifestare, ci ele reprezintă mii de posibilități diferite de contacte, atît în forma cit și în conținutul lor.

Din timpurile cele mai îndepărtate, trăind în puncte diferite de pe globul pămîntesc, oamenii

cîteva ore de zbor de țara noastră; știința, tehnica au învins toate barierele de ordin practic care se opuneau întâlnirilor. De bună-seamă, tinerii năzuiesc de cele mai multe ori să cunoască mai bine popoarele care trăiesc în alte părți ale globului pămîntesc. Ei își doresc atît lor cît și celorlalte popoare un viitor fericit și senin, adesea în pofida unei educații ce pune accentul pe agresiune, războaie și descompunere morală.

Epoca care a urmat după sfîrșitul celui de-al doilea război mondial a fost martora unor schimbări importante. Victoria

brie 1945, ideea organizării cu regularitate a unor mari întâlniri internaționale ale tineretului — festivalurile mondiale ale tineretului și studenților. Primul festival a avut loc în Cehoslovacia, la Praga, în vara anului 1947, cu participarea a 17 000 de tineri veniți din 71 de țări. De atunci festivalurile s-au ținut cu regularitate: în 1949 la Budapesta, cu participarea tinerilor din 90 de țări; în 1951 la Berlin, unde au fost reprezentați tineri din 104 țări; în 1953 la București, în prezența solilor tineretului din 111 țări; în 1955 la Varșovia — 114 țări; la Moscova, în 1957, cu participarea tinerilor din 131 de țări și, în sfîrșit, în 1959, la Viena, unde au participat 18 000 de tineri veniți din 112 țări (din 5 țări nu veniseră pînă atunci niciodată participanți la vreun festival).

Chiar din 1947 s-au găsit pesimiști care să afirme că această întâlnire nu va avea urmări și că numai perioada postbelică a putut crea o forță și un entuziasm suficient pentru organizarea unei astfel de întâlniri. Unii prezicători insinuuau că neînțelegerile vor birui. Nu numai că festivalurile au prins rădăcini, dar în toate domeniile ele au marcat un progres constant; de asemenea, popularitatea lor a crescut necontenit.

Dacă primul Festival a fost organizat de două mari organizații internaționale, Federația Mondială a Tineretului Democrat și Uniunea Internațională a Studen-

ților, la cel de-al IV-lea Festival au colaborat într-o deplină egalitate 500 de organizații naționale, la cel de-al V-lea — 800, la cel de-al VI-lea — 1 000. În sfîrșit, la Viena, 1 200 de organizații au participat la pregătirile și la desfășurarea celui de-al VII-lea Festival și de pe acum lucrările pregătitoare pentru cel de-al VIII-lea festival dovedesc că mari organizații naționale, care niciodată nu au participat la vreun festival, de data aceasta vor fi prezente.

Festivalurile constituie o importantă contribuție a tinerii generații la salvagardarea păcii

Festivalurile permit milioanele de tineri să dobîndească o cunoaștere mai bună a lumii în care trăiesc și sînt un factor important al prieteniei între tinerii din toate țările lumii. Este neîndoielnic că ele constituie cea mai importantă întâlnire mondială a tineretului care a fost vreodată organizată.

O scurtă privire asupra programului ultimului festival poate arăta întreaga diversitate a problemelor discutate.

La Viena au fost 18 000 de participanți. Programul a cuprins 700 de manifestări diferite, la care au asistat peste un milion de persoane, 300 de întâlniri între delegații tinerilor și organizațiilor lor din diferite țări sau zone de

TRADITIA

s-au interesat de obiceiurile altor popoare. Chiar și atunci cînd nu existau încă mijloace tehnice de transport, cînd pînă și călătoria cea mai simplă era plină de primejdii și reprezenta o aventură dintre cele mai complicate, oamenii plecau spre țări îndepărtate și căutau să cunoască mai bine țările străine, creîndu-se în felul acesta noi prietenii. Secolul nostru a redus distanțele cele mai mari, a adus țara cea mai îndepărtată din visurile copilăriei noastre la o distanță de numai

asupra fascismului pe care au sărbătorit-o popoarele în unanimitate, renașterea unor țări mari care și-au dobîndit independența, — toate acestea au scos în evidență necesitatea unei cunoașteri reciproce mai bune, a creării de noi legături de prietenie, necesitatea de a face totul pentru a contribui la o mai bună înțelegere și la colaborare, factori importanți pentru instaurarea unei păci traice.

Acestea sînt condițiile în care a luat naștere la Londra, în noiem-

● ACȚIUNI ALE TINERETULUI LUMII ● 1961 ● ACȚIUNI ALE TINERETULUI LUMII ● 1961 ● ACȚIUNI ALE

pe glob, 60 de seminarii tratind problemele cele mai diverse ce-i preocupă pe tineri, 40 de manifestări sportive, 11 concursuri culturale, ai căror laureați dobândesc renume mondial. Peste 4 000 de artiști din 30 de țări au luat parte la reprezentațiile culturale, 650 de personalități ale vieții publice culturale au acceptat să participe în cadrul juriilor, să țină conferințe și, prin prezența lor, să dea o valoare și mai mare fiecărui aspect al acestui festival. Un fapt demn de remarcat cu privire la interesul pe care l-a stîrnit această manifestare în întreaga lume este că la centrul nostru de presă s-au înscris 1 240 de ziariști acreditați. Noi avem sarcina de a face ca dezbaterile noastre să ajute la dezvoltarea înțelegerii reciproce. Datorită festivalului, ideile păcii și prieteniei devin o mare forță. Imediat după Festivalul de la Viena, reprezentantul Federației franceze a caselor de tineret și de cultură, în relatarea pe care a făcut-o cu privire la festival în revista acestei organizații „Pas à pas”, spunea: „Cînd 18 000 de tineri din toate țările lumii, de toate rasele și din toate păturile sociale se întîlnesc, acesta este un eveniment important, indiferent de ideile pe care le nutresc ei. În urma Festivalului de la Viena se pot trage mai multe învățăminte și primul este că trebuie cît mai grabnic să distrugem neîncrederea...” și tot el adaugă: „Se înțelege că în această perspectivă eu condamn abținerile, fără nici un fel de res-

tricții sau gînduri ascunse. Abținerile poartă întotdeauna vina, dar mai ales în cursul acestui festival, care s-a desfășurat pe teren neutru și care a oferit toate garanțiile de securitate și libertate”. Faptele au dovedit, de asemenea, cu prilejul ultimului festival, că este cu neputință să te opui întîlnirii între tinerii din diverse țări fără a te expune celor mai rele compromisuri. Elemente ale grupurilor fasciste și rasiste dintre cele mai reacționare și-au dat, de altfel, întîlnire la Viena pentru a încerca să împiedice desfășurarea festivalului. Ele au suferit un eșec răsunător, ceea ce a constituit totodată o experiență amară pentru organizațiile tinerilor socialiști și catolici din Austria, care, și de data aceasta, au refuzat să participe la festival.

Cea mai mare parte dintre cei care au dat ascultare propagandei acestor organizații și-au dat seama că pozițiile lor își au rădăcinile în prejudecăți și concepții politice depășite. Ei au fost constrinși să constate că se găsesc alături de „partizanii «războiului rece» din lumea occidentală, din Algeria, de creaturile susținute de coloniștii francezi, de lepădăturile naziste din Germania occidentală”.

În felul acesta se exprimă o revistă socialistă austriacă. Ei au tras concluzia că în aceste condiții este cu desăvîrșire imposibil de a fi înțeleși de tinerii din Asia, Africa și America Latină prezenți la Viena, precum și de tinerii din Europa occidentală. De pe acum, în cursul pregătirilor pentru cel de-al VIII-lea Festival și al discuțiilor ce au loc, unii afirmă că, printre altele, ultimul festival a dat naștere unor diviziuni și că el a pricinuit venirea în orașul festivalului a unor persoane „indezirabile”, că a cauzat chiar tulburări și ciocniri la Viena. Aceste „argumente” sînt cu totul greșite. Departe de a fi creat diviziuni, ultimul festival a constituit o foarte largă întîlnire mondială a tineretului. Este adevărat că el a contribuit să scoată la lumină pe ultimii adversari ai întîlnirilor și este neîndoielnic că tocmai aceasta îi supără. Se spune că el a pricinuit tulburări. Este cu desăvîrșire fals. Anumiți indivizi bine plătiți au venit într-adevăr cu scopul acesta, dar în fața unității și a seriozității delegațiilor ei nu au izbutit să-și realizeze cituși de puțin scopurile. Ne putem referi, în legătură cu aceasta, la ultima întrevedere pe care

a avut-o comisia permanentă cu direcția poliției din Viena, care ne-a declarat, feliicitîndu-ne, că festivalul s-a desfășurat în cea mai perfectă ordine datorită buneii organizări generale și colaborării cu autoritățile și că singurele încercări de a provoca tulburări puse la cale de dușmanii festivalului au fost înăbușite în germene.

Aceste cîteva exemple arată slăbiciunea forțelor care se mai opun și acum întîlnirilor și subliniază eșecul suferit de ele.

Necesitatea unor astfel de întîlniri nu și-a pierdut valoarea, ci, dimpotrivă, avem cu toții nevoie să învățăm a ne cunoaște pentru a ne înțelege mai bine. Oamenii speră să vadă realizarea a ceea ce era socotit timp îndelungat de domeniul visului: pacea, dezarmarea, dreptul fiecărui popor la suveranitate, la libertate. Înfăptuirea acestor deziderate ar crea posibilități reale de îmbunătățire a condițiilor de viață ale tineretului din toate țările.

Deschiderea celui de-al VIII-lea Festival la 28 Iulie 1962

Helsinki, capitala Finlandei, a unei țări neutre ale cărei tradiții de ospitalitate sînt bine cunoscute,

FESTIVALULUI

TINERETULUI LUMII ● 1961 ● ACȚIUNI ALE TINERETULUI LUMII ● 1961 ● ACȚIUNI ALE TINERETULUI LUMII

- ① În Canada: Tineretul se pronunță pentru pace.
- ② În Congo: Întrunire pentru unitatea și independența națională.
- ③ În America Latină: Solidaritate față de Cuba.
- ④ În Japonia: Demonstrație împotriva tratatului agresiv americano-japonez.
- ⑤ În Belgia: Manifestație împotriva înrăutățirii nivelului de trai.

Tradiția FESTIVALULUI

oraș olimpic, care posedă o bogată experiență în domeniul întâlnirilor internaționale, a fost ales în unanimitate drept gazdă a viitorului festival, dintre alte propuneri nu mai puțin atrăgătoare. În vara anului 1962, festivalul se va deschide la 28 iulie. Primele idei privitoare la program dovedesc că, deși festivalurile reprezintă o tradiție, fiecare dintre ele își are totuși originalitatea sa proprie. Ni s-a părut că este bine să stabilim mai multe legături, o continuitate mai mare între inițiativele naționale, atât pentru pregătiri, cât și pentru festivalul însuși. Noi nu ne limităm la capitala Finlandei, ci avem de gând să repartizăm programul în toate marile orașe din sudul țării. Noi ne străduim să dăm o atenție cât mai mare gusturilor și obiceiurilor populației din țara gazdă. Este o condiție absolut necesară pentru a corespunde intenției noastre de a avea un program larg deschis pentru populație și de a-l

desfășura cât mai mult cu putință pe străzi, în cartiere și locuri publice larg frecventate.

Programul, în general, dar mai ales întâlnirile, seminariile, dezbaterile, trebuie să îmbrace forme noi. Formele trebuie să exprime ideea utilității dezbaterilor, să fie atractive și să contribuie la obținerea unor rezultate folositoare pentru viitor, fără ca totuși să se ajungă la concluzii care să fie cu neputință de acceptat pentru oricare dintre părțile participante la festival. Aspectul acesta al programului, de mare importanță, subliniază și mai mult rolul său educativ, datorită unor schimburi largi de experiență. El trebuie să permită tinerilor posibilitatea de a studia profund principalele probleme ce-i preocupă.

Programul sportiv va conține trei categorii importante de activități: întrecerile pentru obținerea insignei sportive, deschise pentru toți participanții care vor dori să se înscrie la probele mini-

male, competițiile amicale între tineri și între cluburi sportive, sindicale, ale organizațiilor de tineret și studenți și, în sfârșit, competițiile între echipele de clasă internațională.

Programul studențesc, care constituie în general o posibilitate importantă pentru discuțiile ce vor fi purtate în cadrul festivalului, va avea printre participanți savanți și profesori cunoscuți, activiști pe țărîm obștească și, la fel ca și în trecut, reprezentanți ai majorității organizațiilor naționale de studenți.

Participarea la festivaluri, în ansamblul ei, evoluează potrivit unei curbe progresive. Crește neîncetat numărul organizațiilor participante, precum și amploarea manifestărilor organizate mai ales dacă ne referim la ultimele două festivaluri.

Unul dintre aspectele pozitive ale festivalurilor este prilejul de colaborare națională și internațională pe care ele îl creează începînd din perioada de pregătire.

În fiecare țară, organizațiile cele mai diferite colaborează sub diverse forme pentru pregătirile în vederea festivalului. Adesea — și numeroase exemple dovedesc aceasta —, colaborarea a permis atenuarea prejudecăților și în-

crederii existente. Aceasta nu înseamnă cătuși de puțin că, în mod obligatoriu, unul dintre parteneri a renunțat la opiniile sale în favoarea celuilalt. Colaborarea nu poate fi concepută decît cu respectul reciproc al opiniilor fiecăruia.

Credem că festivalul va fi una dintre întâlnirile cele mai mari, la care un număr important de tineri vor putea studia în ansamblu sau în particular preocupările cele mai importante ale tinerilor din generația noastră.

Festivalul este deschis pentru toți cei care doresc să participe, indiferent de opiniile lor politice sau de convingerile religioase, de deosebiri de rasă sau naționalitate. Fiecare își poate exprima liber propriile convingeri, respectînd convingerile celorlalți.

Cei care vor contacte și colaborare sînt mai numeroși, și numărul lor crește neîncetat. Sîntem convinși că ei vor avea ultimul cuvînt: asigurarea păcii și prieteniei între toate popoarele.

J. GARCIA

secretar al comisiei permanente a Comitetului internațional de pregătire a celui de-al VIII-lea Festival

● ACȚIUNI ALE TINERETULUI LUMII ● 1961 ● ACȚIUNI ALE TINERETULUI LUMII ● 1961 ● ACȚIUNI

ACȚIUNI ALE TINERETULUI LUMII ● 1961

⑥ Succes unanim al sesiunii Comitetului Executiv al F.M.T.D. ce a avut loc în Chile.

⑦ Tineri din R.D.G. care se pregătesc pentru a veghea la menținerea păcii, la liniștea căminelor lor.

⑧ Forumul Mondial de la Moscova a permis o mai bună cunoaștere reciprocă.

Problema germană și AFRICA

Tineretul african, ca și întreaga generație tânără a epocii noastre, este pe deplin interesat în lichidarea definitivă a războiului, în menținerea și întărirea păcii pretutindeni în lume. Iată de ce renașterea militarismului vest-german ne interesează și pe noi din mai multe puncte de vedere.

Într-un timp relativ scurt, am fost martori la nașterea și dezvoltarea unor noi state africane independente, care exprimă în concertul națiunilor libere vocea, pînă în prezent înăbușită, a acestui continent. Popoarele din țările Asiei, Africii și Americii Latine au desfășurat în cursul ultimilor zece ani împotriva imperialismului și a lacheilor săi o luptă însemnată, care devine cu fiecare zi tot mai profundă și mai largă. În Asia, poporul laotian a obținut mari victorii în lupta sa împotriva intervenției și agresiunii imperialismului american; în Africa, un mare număr de țări și-au dobîndit independența; poporul algerian continuă cu eroism, de mulți ani de zile, lupta pentru eliberarea sa națională; popoarele din Angola și din alte țări africane își continuă lupta împotriva imperialismului și a neocolonialismului. În America Latină iau amploare mișcările antiimperialiste. Poporul cuban, după ce a învins pe mercenarii imperialismului american, continuă triumfător să-și consolideze și să-și dezvolte revoluția.

Dezvoltarea tot mai mare a luptei popoarelor pentru independența lor națională, succesele mișcării de eliberare națională, la care generația noastră este martoră, sînt în mare măsură determinate de situația internațională, și în special de schimbarea raportului de forțe în defavoarea imperialismului.

Evoluția militaristă a Germaniei occidentale nu este o chestiune pur europeană, căci este vorba de crearea unui focar de război în inima Europei, care prezintă primejdie pentru toate popoarele din lume. Pericolul imperialismului vest-german devine cu fiecare zi tot mai serios, militaristii din Germania occidentală au devenit dușmanii cei mai înverșunați ai destinderii în Europa și în întreaga lume. Ei cer fățiș modificarea frontierelor fixate după cel de-al doilea război mondial și-și intensifică provocările.

În epoca noastră, în care există monstruoase mijloace de distrugere și

exterminare în masă, un război ar aduce nu numai distrugerea unor imense forțe productive ale societății, dispariția completă a unor țări întregi și a sute de milioane de oameni, dar consecințele lui s-ar face, de asemenea, simțite pentru numeroase generații viitoare. Iată de ce toate popoarele lumii, și în special tineretul, care năzuiește la o lume nouă, a păcii și progresului, sînt interesate în soluționarea pașnică a problemei Berlinului și în lichidarea definitivă a militarismului revanșard din Germania occidentală.

Iată de ce pentru noi problema Berlinului și a militarismului vest-german nu poate constitui numai o problemă europeană, izolată, departe de noi. Sîntem conștienți de legăturile strînse existente între problema Berlinului și lupta poporului algerian, între lupta popoarelor din Angola și Camerun, din Mozambic și bazele militare imperialiste care brăzdează teritoriul Africii, pentru a da numai cîteva exemple, pe plan african doar. Acestea sînt aspecte ale uneia și aceleiași probleme, legate de existența imperialismului, a cărui lichidare, sub toate formele lui, este mai mult decît oricînd o cerință a timpului.

Atît timp cît există imperialismul va exista primejdia de război. Monopolurile capitaliste, și în primul rînd monopolurile americane, fac să atîrne deasupra omenirii, ca sabia lui Damocles, primejdia unui război. Actele agresive ale imperialismului american îi fac pe oamenii simpli să-și dea seama că acesta este principalul bastion al forțelor reacționare mondiale și dușmanul înrăit al tuturor popoarelor lumii. Imperialismul american se încapățînează în politica sa de intensificare a înarmărilor și de pregătire a războiului; el prejudiciază pretutindeni suveranitatea unor țări și susține activ militarismul Germaniei occidentale.

În Laos și Vietnamul de sud, în alte părți din Asia, în Africa, ca și în Cuba, în America Latină, imperialismul american tinde spre încordarea situației internaționale.

Creînd primejdia unui nou război mondial, imperialismul, în frunte cu cei din Statele Unite, amenință popoarele din întreaga lume. Ei sînt responsabili de încordarea în lume, ei

M'diongue Boubakar discută cu un grănicer al R.D.G. la frontiera cu R.F.G.

inspiră și organizează o politică războinică de amestec și provocări, de creare a unor blocuri militare agresive. În cadrul solidarității imperialiste se realizează unirea forțelor celor mai reacționare nu numai în cadrul național, ci și pe scară internațională. Blocurile militare imperialiste, cum sînt N.A.T.O., S.E.A.T.O., C.E.N.T.O., reprezintă instrumente de pregătire a războiului. Ele sînt îndreptate împotriva țărilor socialiste și în mod incontestabil împotriva mișcării de eliberare națională a popoarelor. Ele sînt folosite de cercurile imperialiste pentru a înăbuși forțele democratice și progresiste, pentru a susține în Asia, Africa, America Latină guverne marionetă și reacționare. În prezent Germania occidentală este un membru influent al blocului agresiv N.A.T.O. și deține în cadrul acestuia o poziție conducătoare. Foști generali naziști comandă trupele acestei organizații și se străduiesc pe această cale să înarmeze Bundeswehru cu arme nucleare. 27 de baze militare N.A.T.O. (zece baze navale — cum este, de pildă, Bizerta — și 17 baze aeriene) formează în prezent o centură în jurul Africii. Este suficient numai faptul acesta pentru a ne da seama de primejdia pe care o prezintă pentru Africa un nou război, care va fi, fără îndoială, atomic. Îl confirmă și o cuvîntare a președintelui Kennedy, în care s-a spus textual: „Africa are o mare importanță pentru apărarea Occidentului, căci ea acoperă aripa de sud a N.A.T.O.” Credem că acestea sînt motive, printre altele, pentru tineretele state independente din Africa, care se găsesc în plină perioadă de construcție, de a lupta pentru o independență reală, presupunînd totală lichidare a bazelor militare străine, pretutindeni unde se găsesc ele.

În lupta pentru cucerirea unei independențe reale, tineretul african s-a angajat cu mai multă hotărîre decît oricînd. Lupta popoarelor africane pentru lichidarea totală a imperialismului și neocolonialismului și

solidaritatea activă a popoarelor din întreaga lume cu această luptă constituie un aspect fundamental al acțiunii pentru stabilirea unei păci trainice în lume și a coexistenței pașnice între țările cu sisteme sociale diferite. Sîntem convinși că în condițiile unei păci trainice și ale coexistenței pașnice, se creează noi posibilități pentru dezvoltarea mișcării de eliberare a țărilor coloniale și dependente.

Afirmăm încă o dată solidaritatea noastră de nezdruccinat cu toate popoarele care luptă pentru salvagardarea păcii, și în special cu poporul și tineretul din Republica Democrată Germană. În fața provocărilor revanșarde ale Germaniei occidentale, susținută de aliații săi occidentali, R.D.G. a impus la 13 august măsuri care neîndoielnic au întărit pacea în lumea întreagă. Înalta organizare a tineretului din Republica Democrată Germană în apărarea patriei sale împotriva militarismului vest-german constituie un frumos exemplu pentru întregul tineret african, care luptă împotriva neocolonialismului, pentru cucerirea unei independențe reale.

Sîntem, de asemenea, solidari cu tineretul iubitor de pace și cu toate forțele democratice care luptă în Republica Federală Germană împotriva fascismului.

A salvagarda pacea mondială și a te opune politici de război și de intervenție a imperialismului — acestea sînt sarcini urgente pentru toate popoarele, deci și pentru tineretul din lumea întreagă. Mișcarea pentru salvagardarea păcii mondiale a devenit mișcarea de masă cea mai puternică și cea mai largă a timpului nostru. Popoarele din lumea întreagă își întăresc prin aceasta tot mai mult unitatea și constituie un larg front internațional unit, al cărui nucleu sînt forțele socialismului.

Lupta tuturor popoarelor iubitoare de pace și de libertate poate și trebuie să devină o barieră de netrecut pentru agresorii imperialiști.

M'DIONGUE BOUBAKAR

LES 2 ETATS ALLEMANDS

Tineri francezi într-un marș de protest împotriva militarismului vest-german și pentru încheierea tratatului de pace german

„Nici un fel de soldat german în Belgia” — aceasta este lozincă ce poate fi văzută pe zidurile caselor din Bruxelles

Cerem tratative ÎN PROBLEMA GERMANĂ!

Tineretul lumii cere încheierea grabnică a tratatului de pace german și transformarea Berlinului occidental într-un oraș demilitarizat, neutru și liber. La 1 octombrie, reprezentanții organizațiilor de tineret din Europa, întruniți la Berlin, au lansat un solemn apel către tinerii din întreaga lume, în care se spune, printre altele: „Noi vă chemăm să fiți vigilenți, să vă uniți, să acționați, căci viața și viitorul nostru sînt în primejdie”.

Războiul atomic amenință lumea

Principala primejdie a unui nou război provine din Germania fede-

rală, se spune în acest apel. Situația anormală din Berlinul occidental poate declanșa un nou război pe care-l vor militaristi din Germania occidentală. Ei au dezlănțuit pînă acum două conflicte mondiale. În prezent, ei dețin în R.F.G. puterea politică, economică și militară, și aceasta în pofida acordurilor de la Potsdam.

Tineri și tinere!

Războiul nu va da înapoi decît în fața unei largi mișcări a popoarelor, mișcare în care tineretul trebuie să se găsească în primele rînduri.

Există suficiente forțe iubitoare de pace pentru a împiedica război-

iul. Alături de cei mai în vîrstă, trecînd peste deosebirile de ordin politic sau religios, tinăra generație trebuie să acționeze fără întîrziere, cu tot entuziasmul, cu toată forța și energia ce o caracterizează...

Tineri și tinere! Pacea poate fi salvată, subliniază apelul. Pentru ca glasul nostru să fie auzit,

— difuzați apelul acesta printre tovarășii voștri de lucru și de studiu;

— adunați-vă cu sutele și cu miile în intruniri, mitinguri, manifestații, demonstrații, cu prilejul zilelor consacrate special luptei tineretului împotriva războiului;

— protestați pe lingă acele gu-

verne care susțin încă pe militaristi în politica lor agresivă...

Tineretul răspunde acestui apel

ÎN FRANȚA: 19 octombrie 1961 a fost o mare zi de luptă a tineretului împotriva războiului atomic, pentru încheierea unui tratat de pace cu Germania.

30 000 de tineri și tinere din Franța au semnat apelul împotriva războiului din Algeria și împotriva provocărilor la război din Berlinul occidental.

Sute de tineri din diferite orașe și-au exprimat solidaritatea cu lupta tineretului din R.D.G. pentru semnarea grabnică a unui tratat

de pace german. Așa, de pildă, la Champigny au manifestat 150 de tineri și tinere, la Gennevilliers — 130 de tineri, la Montreuil — 150 de tineri, precum și numeroși tineri din alte orașe situate între Bagnerux și Argenteuil.

La Dammarie-Les-Lys (departamentul Seine et Marne) au manifestat 100 de tineri. La un miting care a avut loc într-un cartier din Lyon au participat 120 de tineri. La Havre 300 de tineri și tinere au manifestat pe străzi, strigând: „Pace în Algeria!”, „Jos războiul!”, „Dezarmare generală!”, „Un tratat de pace cu cele două Germanii!”.

Așa-zisul serviciu „de ordine“ a făcut o serie de arestări. De asemenea, la Villeurbane, unde s-a desfășurat manifestația a 500 de tineri, poliția i-a atacat pe participanți și i-a lovit cu bastoanele de cauciuc. Au fost arestați 20 de tineri. În departamentul Alpii Maritimi s-au desfășurat 5 manifestații la Valleuris, Menton și Nissa. Studenții de la Școala normală au ținut o întrunire. A fost formată o delegație de tinere care s-a prezentat la prefectură.

ÎN CHINA: La 6 octombrie 1961,

ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ: La 7 octombrie, Comsomolul a transmis salutul său frășec tineretului din R.D. Germană. În acest salut se spune: Întregul nostru popor, tineretul sovietic susțin în întregime eforturile depuse de R.D.G. în lupta pentru soluționarea acestei probleme arzătoare și sînt convinși că tratatul de pace cu Germania va fi semnat într-un viitor apropiat.

Noi dăm o înaltă prețuire prieteniei strînse între popoarele noastre, între tinerii din Uniunea Sovietică și tinerii din R.D.G., prietenie care constituie o bază trainică pentru construirea cu succes a socialismului și comunismului. Sperăm că prietenia frățească care există între popoarele și tineretul din Uniunea Sovietică și din R.D.G. va fi necontenit întărită.

„Trălască pacea în lumea întreagă!”

ÎN ANGLIA: În cursul unei mișcări care a durat trei luni, tineretul din Anglia, împreună cu oamenii muncii, a protestat împotriva militarismului vest-german și împotriva înarmării R.F.G. cu arme atomice.

Între 3 și 9 septembrie, mișcarea

nării pe cale pașnică a problemei germane. Tinerii din aceste țări au cerut încheierea imediată a tratatului de pace german și lichidarea militarismului vest-german.

De la 1 la 7 octombrie, din inițiativa Uniunii Tineretului Cehoslovac, 3 000 de tineri au vizitat R.D.G. Au avut loc întruniri de prietenie între tinerii din R.S. Cehoslovacă și din R.D.G. la Erfurt, la Dresda, la Karl-Marx-Stadt, precum și în alte orașe. Tinerii au discutat împreună pe ce căi să susțină încheierea grabnică a unui tratat de pace și au făcut un schimb de experiență privitor la contribuția pe care pot s-o dea la îndeplinirea în termen a planurilor economice naționale, precum și cu privire la căile de întărire a patriilor lor socialiste.

ÎN ITALIA: La sfîrșitul lunii septembrie și la începutul lunii octombrie, organizațiile democratice de tineret din Italia au desfășurat o intensă campanie de luptă împotriva militarismului vest-german, împotriva bazelor americane și vest-germane de pe teritoriul Italiei și pentru dezarmarea generală.

Un deosebit succes au avut „marșurile păcii“ în centrele mai multor orașe.

Cu prilejul celei de-a 17-a comemorări a distrugerii orașelor italiene de către fasciștii germani, peste

100 000 de oameni, inclusiv un mare număr de tineri, au participat la un marș al păcii de protest împotriva militarismului vest-german.

★

Noi am menționat doar o mică parte din acțiunile tineretului din întreaga lume în lupta lui pentru încheierea unui tratat de pace german. Putem aminti, de asemenea, acțiunile tineretului din Coreea, strîngerea a mii de semnături de către tineretul bulgar, numeroasele rezoluții ale tineretului maghiar, numeroasele manifestații din România, Polonia, Cuba, Indonezia și Africa, din Belgia, Elveția etc...

O parte din delegații la Adunarea organizațiilor de tineret din Europa pentru soluționarea imediată și pașnică a problemei germane, în cursul unui vesel foc de tabără

Un grup de tineri francezi transmit o listă cu 887 de semnături Consiliului municipal din Saint-Queen în care cer tratative în problema germană

în ajunul celei de-a 12-a aniversări a R.D.G., mii de tineri au participat la o mare întrunire care a avut loc la Pekin. În prezența vicepreședintelui Consiliului sindical din Pekin, a președintelui Societății de prietenie chino-germană și a membrilor ambasadei germane din capitala R.P. Chineze, tinerii și-au exprimat solidaritatea cu lupta dusă de tineretul din R.D.G.

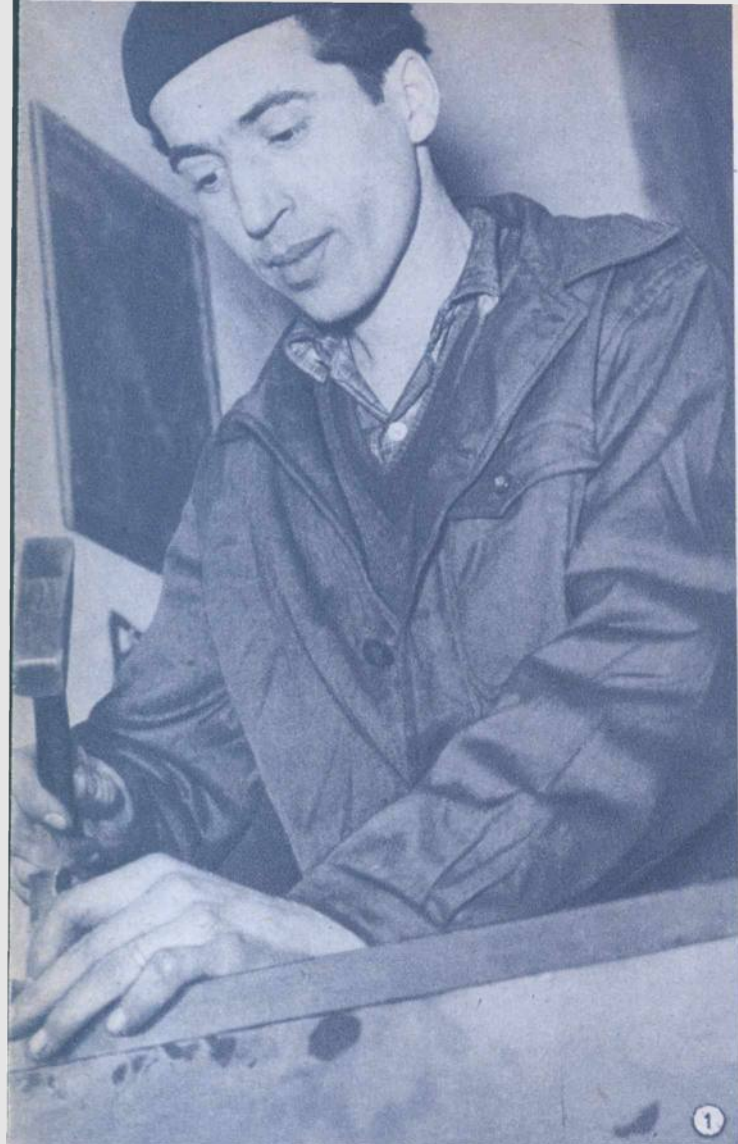
La 7 octombrie, presa de tineret din R.P. Chineză a publicat articole special consacrate eforturilor depuse și rezultatelor obținute de Tineretul Liber German în legătură cu întărirea R.D.G. și apărarea realizărilor ei democratice.

pentru pace a tineretului a organizat un marș de protest de la Coventry la Peterborough, unde staționează trupe ale noului Wehrmacht din R.F.G.

La 10 septembrie, mii de oameni au manifestat pe străzile Londrei împotriva primejdiei de război pe care o reprezintă situația din Berlinul de vest și pentru un tratat de pace cu Germania.

ÎN CEHOSLOVACIA: La 30 septembrie și la 1 octombrie, delegații de tineri din Polonia, R.D.G. și R.S. Cehoslovacă au participat la întâlnirea tradițională a tinerei generații din cele trei țări. Întîlnirea s-a desfășurat în spiritul soluțio-

În primăvara anului 1961, la puțin timp după publicarea Directivelor Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea P.C.R., în ziarul „Crișana” a apărut relatarea unei inițiative deosebite a metalurgiștilor de la Fabrica „Ludovic Minski” din Oradea. Răspunzând chemării partidului, adresată fiecărui om al muncii, de a contribui la realizarea unor produse mereu mai bune, mai folositoare consumatorilor, colectivul acestei întreprinderi, la îndemnul comuniștilor, a hotărât să aplice o nouă formă de exercitare a controlului obștesc asupra calității producției. În fiecare secție a început să se deplaseze o comisie formată din reprezentanți ai conducerii întreprinderii, organizației de partid și comitetului sindical, serviciului Controlul tehnic de calitate și organizației U.T.M., cu scopul de a analiza prin sondaj un anumit produs cu muncitorii și celelalte cadre care contribuie la fabricarea lui. Așa le-a venit rândul prima oară mașinilor de gătit, la secția lăcătușărie. Ce a reieșit din această „judecare” a produselor?

Cenușarul a fost găsit deformat. Muncitorii au propus, pentru ca să nu se mai întâmple acest lucru, să fie îndoită fața cenușarului. Pe loc, această măsură a fost introdusă în

procesul de producție. S-a hotărât, de asemenea, croirea materialului prin vinclu, ceea ce înlătura posibilitatea nepotrivirilor ivite la asamblare. S-au luat măsuri pentru a se acorda o mai mare atenție finisajului; pentru ca mașina de gătit să nu ajungă la cumpărător cu diferențe de culoare sau cu defecte ce apar în timpul întrebuințării. Utemistul Dumitru Nichita, lăcătuș, unul dintre participanții la această „judecată”, a propus să fie îmbrăcate colțurile mașinii cu balot laminat la rece, șlefuit, ceea ce-i dă o rezistență mai mare și un aspect mai plăcut totodată. De atunci, această măsură se aplică la toate produsele de acest tip, la fel ca și alte propuneri făcute cu acel prilej: șlefuirea colțurilor ramei, controlarea sudurii cu puncte pentru ca să nu se ardă materialul etc.

În săptămânile care au urmat, „judecarea produselor” a continuat în celelalte secții: la prese (lampa de gătit, copci patente, rașpele de cizmărie), la mecanică (mașini de găurit, polizor de mână, menghine) și așa mai departe. Rezultatele s-au concretizat în măsuri imediat introduse în procesul productiv pentru ridicarea calității produselor, pentru mai buna organizare a muncii. Alături de toți muncitorii, tehnicienii, inginerii, au sprijinit activ noua inițiativă și utemiștii. Responsabilii brigăzilor U.T.M. de producție și ai postu-

rilor utemiste de control au primit sarcina să participe la aceste discuții și să ajute la stabilirea celor mai indicate măsuri pentru ridicarea calității produselor. Îmbunătășirile hotărâte în cadrul „judecăților” au fost de îndată aplicate de către utemiști și ceilalți tineri muncitori. Succesul inițiativei se dovedea de la început asigurat.

O aplicare creatoare

„Judecarea produselor” a fost larg popularizată în regiunea Crișana și, cu timpul, a devenit o metodă de activitate permanentă în tot mai multe întreprinderi. La Fabrica de confecții din Oradea, spre exemplu, această analiză a calității îmbrăcăminteii și lenjeriei bărbătești, fabricate aici, are loc cu regularitate în fiecare marți și sâmbătă. Pe baza observațiilor și constatărilor făcute cu prilejul acestor sondaje, se calculează și un punctaj, ce se ia în vedere la acordarea primelor. A doua zi după aceste analize ale calității produselor, stația de amplificare difuzează în întreaga întreprindere rezultatele obținute de fiecare secție, urmărite cu deosebit interes de întregul colectiv. La mijlocul ultimei luni a anului 1961, de pildă, în fruntea „clasamentului” calității trecuse banda nr. 25, unde se confecționează pantaloni, condusă de maestrul utemist Francisc Stemler. În anii din urmă,

EA PRODUSELE

ea era mereu codașă, iar în fruntea luptei pentru produse mai multe și mai bune se afla aproape totdeauna banda nr. 19, a lui Ianos Szentgyörgy. Stimulați de întrecerea desfășurată în întreaga fabrică pentru ridicarea continuă a calității confecțiilor, muncitorii din banda nr. 25, în majoritate tineri, și-au ridicat calificarea, au muncit perseverent pentru a învâța în amănunt executarea ireproșabilă a fiecărei operații, și-au organizat mai bine timpul de lucru și... iată-i frunțași.

„Judecarea produselor“ a atras după sine, într-o altă întreprindere, la Fabrica de încălțăminte „Solidaritatea“, măsuri deosebite pentru ridicarea nivelului tehnic al tuturor lucrătorilor și mai ales al celor tineri. Organizația U.T.M. de aici, sprijinită de organizația de partid, în colaborare cu comitetul sindicatului, au mobilizat peste 450 de tineri la cursurile de ridicare a calificării profesionale ce s-au organizat în toate secțiile la locul de muncă.

Și la Uzinele „Înfrățirea“ se aplică „judecarea produselor“. La secția turnătorie, condusă de tânărul inginer Ladislau Nago, au loc aproape zilnic scurte consfătuiri în jurul pieselor trimise la curățătorie. Ori de câte ori se sesizează un defect de turnare sau un adaos prea mare de prelucrare, muncitorii care au lucrat la acea piesă, împreună cu șeful secției, controlorul de calitate și șeful de brigadă,

discută pe loc cauzele acestor deficiențe și stabilesc măsurile practice pentru înlăturarea lor. Dar asemenea discuții „fulger“ au loc și atunci când o anumită piesă, a ieșit fără nici cel mai mic defect, adică foarte bună. Și atunci analiza operativă a colectivului trage concluziile necesare pentru felul în care trebuie să se lucreze mai departe, pe baza exemplului pozitiv deosebit pe care-l au în față. Iar săptăminal, în fiecare joi dimineața, înaintea începerii lucrului, întreaga secție face bilanțul acestor realizări și lipsuri în lupta pentru calitate.

Deosebită după specificul producției diferitelor întreprinderi, „judecarea produselor“ a intrat temeinic în practica muncitorilor orădeni. Și tineretul este un entuziast susținător al acestei inițiative. Mulți muncitori de la Fabrica de confecții, de la „Înfrățirea“ și de la alte întreprinderi din regiunea Crișana susțin chiar că aceste analize periodice pe care au început să le țină cu regularitate pentru o mai bună calitate a producției au pornit chiar din fabrica lor, în același timp cu declanșarea inițiativei celor de la „Ludovic Minski“. Dovadă ar fi deosebirile amintite mai sus, în felul în care dezbaterile se desfășoară pe secții, pe faze sau la produsul finit, săptăminal, la două săptămâni, zilnic sau la câteva zile. Într-un fel, și ei au dreptate. Străduindu-se să răspundă cât

mai bine chemării partidului de a da produse tot mai bune, la nivelul realizărilor similare mondiale, muncitorii, tehnicienii, inginerii orădeni au găsit forme diferite, creatoare ale aceleiași idei prețioase: întărirea controlului colectivului, dezvoltarea opiniei de masă asupra calității produselor, intensificarea participării și cointeresării tuturor salariaților la îmbunătățirea permanentă a muncii lor. Meritul tovarășilor de la „Ludovic Minski“ rămîne însă același. „Judecarea produselor“ s-a născut totuși aici...

AL. GOLIANU

Foto: E. POPPER

① Lăcătușul Dumitru Nichita, autorul propunerii cu privire la îmbrăcarea colțurilor mașinii de gătit cu balot laminat la rece

② Banda nr. 25-pantaloni de la Fabrica de confecții din Oradea. Maistrul utemist Francisc Stemler controlează atent calitatea lucrului pe care-l execută utemista Elisabeta Bora

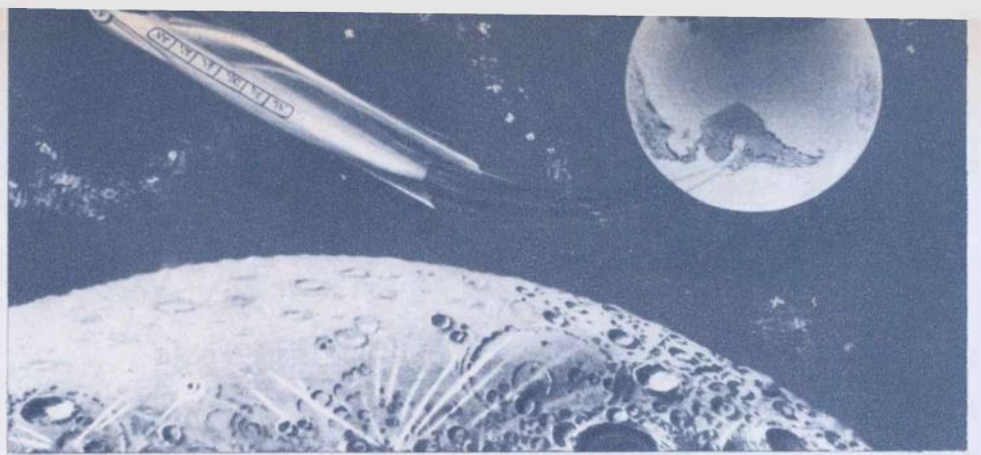
③ „Judecarea produselor“ la Fabrica „Solidaritatea“

④ Secretarul comitetului organizației U.T.M. de la Uzinele „Înfrățirea“, Iuliu Iari, se interesează de calitatea produselor lucrate de utemiștii de la turnătorie. Iată-l discutând despre acest subiect cu inginerul Ladislau Nago și controlorul de calitate Pavel Perța, utemist

PESTE 100 DE ANI

CENTONSTROI

schiză științifico-fantastică, de academicianul sovietic Ary Sternfeld, laureat al Premiului internațional pentru încurajarea astronauticii

O asemenea navă cosmică își va lua zborul din centrul Pământului. Deocamdată în imaginația omului de știință...

I
2061...

Pentru prima oară despre proiect s-a vorbit în 1980. Mulți oameni au văzut atunci în acesta o nouă născocire a literaturii științifico-fantastice... Dar inflăcăratele articole din presă, declarațiile radio-difuzate ale celor care au elaborat proiectul „Centon”, calculele lor au învins pe scepticii cei mai învețerați. Ideea a fost aprobată de covârșitoarea majoritate a locuitorilor de pe planeta noastră. Nu este, desigur, un lucru ușor să străpungi Pământul prin centrul său cu un tunel de lansare. Executarea proiectului depășea posibilitățile unei singure generații. Opera începută de părinți trebuia să fie terminată de nepoți.

Timpul trecea. Elaborarea amănunțită a proiectului necesita eforturile comune ale multor organizații științifice din lume. Curînd a fost stabilită amplasarea celor două intrări ale tunelului: una în imensele câmpii din Asia, cealaltă în America de Sud. În sfîrșit, centrele de prospectare geologică au terminat studiul bogatei documentații care a durat zeci de ani. Au fost elaborate hărți amănunțite ale scoarței terestre în regiunile respective. Au fost studiate datele în legătură cu explorările geofizice la adîncimile celei mai mari. La intrarea în „Centon” a apărut un important centru industrial, cu uzine mari și o multime de întreprinderi auxiliare. Apoi, acesta a devenit un oraș înecat în verdeață. Intrarea „Centonului” a fost înconjurată cu o dantelă de macarale uriașe, care-și înălțau spre cer brațele lor de oțel.

★
Ofensiva s-a început simultan la cele două extremități: asiatică și sud-americană.

Păturile de la suprafața Pământului n-au adus surprize constructorilor. Dar pe măsură ce se confundau în interiorul globului, greutatea creștea cu fiecă zi, din oră în oră: ape subterane, terenuri mișcătoare,

nisipuri și roci extradure. Apoi s-a ajuns la mase semilichide. Curba temperaturilor creștea cu încăpăținare. După aceasta, constructorii s-au ciocnit de adversarul lor cel mai înverșunat: infernul incandescent.

Pînă atunci răcirea utilajului și a rocilor fusese asigurată printr-un torent de apă rece. Apa încălzită era recuperată în cazane subterane, unde sub o mare presiune ea se transforma în vapori. Vaporii aceștia acționau apoi turbogeneratoare foarte puternice, furnizînd curent electric industriei și transporturilor.

După răcire, masele de materie lichidă se întăreau și acopereau cu o crustă solidă pereții tunelului. S-a izbutit chiar să se capteze căldura acestei materii în fuziune pentru a o transforma în energie, care și ea, de asemenea, alimenta întreprinderile industriale.

Dar, în pofida acestei evacuări de căldură spre suprafața Pământului, a fost nevoie să se recurgă curînd la un mijloc radical pentru răcirea tunelului. S-a provocat atunci un adevărat potop, prin precipitarea spontană în tunel a apelor unui ocean.

Consecințele potopului au fost lichidate destul de repede și construcția tunelului a continuat cu aceeași înverșunare, cu același entuziasm. După inundare, temperatura scăzuse simțitor. Iar pereții solidificați deveniseră mai duri.

★
Bucățile de minerale și minereuri prețioase, extrase din măruntaiele Pământului, justificau ele singure cheltuielile făcute, chiar înainte de terminarea lucrărilor. Și ce valoare imensă reprezenta pentru savanți torentul acesta necărat de materie care ieșea din tunel! El evoca milioanele de ani ai istoriei terestre, dezvăluind secretele formării și dezvoltării planetei noastre.

Deși lucrările începuseră simultan pe cele două continente, centrul Pământului a fost atins mai întîi de teleperforatoarele din nordul continentului asiatic.

Pentru a evita o ciocnire, muncitorii de la foraj au fost nevoiți să aștepte, fără a înainta, echipa sud-americană.

După 53 de ani de la începerea lucrărilor, cele două jumătăți ale „Centonului” s-au unit. A fost o clipă de neuitat...

Forajul fusese efectuat în condiții ideale. Lungimea tunelului, care avea 20 de metri în diametru, nu se depărtase decît cu 17 metri de lungimea prevăzută. Viteza de foraj pentru fiecare echipă era în medie de o treime de kilometru pe zi, adică aproximativ 14 metri pe oră.

Totuși, din cauza unor fenomene complexe care au loc în interiorul planetei, tunelul nu urma să aibă niciodată o formă rectilinie riguroasă. Încă și astăzi, el mai vibrează continuu ca o coardă întinsă, deși aceste vibrații nu sînt captate și înregistrate decît de aparate de foarte înaltă precizie.

Probele „Centonului” au fost încununete de succes și primelor trenuri automate le-au urmat vagoane cu călători. Multe din zărele lumii au comparat, în relatările solemnităților de inaugurare, importanța „Centonului” cu importanța lansării primului satelit artificial al Pământului.

Acum cunoașteți istoria creării tunelului central. Înainte de a relata lansarea unui tren cosmic, să vedem ce se întîmplă în interiorul „Centonului”.

Gravitatea se micșorează pe măsură ce ne apropiem de centrul Pământului. După 21 de minute și 6,5 secunde, vagonul pornit de la suprafață ajunge în centrul globului. După ce a străbătut centrul, vagonul urcă prin avîntul său și, deși își încetinește progresiv mișcarea pe măsura urcușului, el nu are nevoie mai mult de 21 de minute și 6,5 secunde pentru a ieși în aer liber, de partea cealaltă a tunelului. În felul acesta, dacă vagonul își continuă neîncetat cursa de la plecare la sosire, pornind de la intrarea asiatică a tunelului, călătorii se trezesc în America de Sud după

42 de minute și 13 secunde. Se înțelege, cu condiția ca la sosirea sa bolidul să fie blocat, căci altfel el ar cădea din nou în abis și ar face neîncetat naveta, ca o bilă într-un tub.

★
Avantajul „Centonului” ca tunel de lansare pentru călătoriile cosmice este pur și simplu revoluționar. Într-adevăr, pentru a se elibera de atracția terestră, este nevoie de o viteză de 11,2 km/s. Dar dacă în loc de a fi lansat direct spre cer, el este lăsat, dimpotrivă, „să cadă” în tunel, trenul cosmic atinge în centrul Pământului jumătate din viteză necesară, fără a fi nevoie de nici un carburant. Este suficient, așadar, ca o dată ajuns în centru să fie puse în funcțiune motoarele vehiculului purtător, pentru a i se imprima cea de-a doua jumătate de viteză necesară: 5,8 km/s. Pînă în momentul respectiv, reactoarele trenului cosmic n-au intrat propriu-zis în funcțiune. Astfel, cînd trenul cosmic ajunge la cealaltă extremitate a tunelului are deja viteză necesară, fără a fi consumat de loc din carburantul său. Este suficient atunci ca el să se elibereze de vehiculul purtător. De fapt, întrucît trebuie să învingă și rezistența aerului, viteza la ieșirea din tunel este ceva mai mare decît 11,2 km/s.

Economie de forță, economie de carburant, prin urmare și economie la greutatea rachetei purtătoare, ceea ce permite catapultarea unor nave cosmice cu greutatea de mai multe milioane de tone! Zborul cosmic propriu-zis începe la ieșirea din tunel, la altitudinea 0, iar nu la cîteva zeci de mii de metri de la suprafața Pământului, așa cum se petrecea în 1961.

„Centonul” este într-adevăr un sistem revoluționar. Pînă în prezent, oamenii erau obișnuiți să creadă că gravitatea constituie un obstacol în calea zborurilor interplanetare. Astăzi, totul a fost răsturnat și gravitatea devine forța princi-

pală de propulsare a navelor cosmice...

★
...Liftul s-a oprit. După ce am depășit mai multe trepte și tambururi, iată-ne în cabină. Răsună un difuzor:

— Plecarea peste trei minute. Urcați pe pasarela superioară!

O scară ne conduce la pasarelă, chiar sub plafonul pe care noi ne sprijinim mîinile, căci știm ce ne așteaptă... Se dă plecarea. De îndată ne găsim cu capul în jos, sprijinindu-ne în mîini. Apoi recădem pe picioare, mergînd cu o ciudată ușurință pe ceea ce în momentul plecării era plafonul. Ni se pare că am pierdut jumătate din greutatea noastră.

...S-a scurs aproape un sfert de oră. Ne apropiem de centrul Pământului, pe care curînd ni-l semnaleză un ecran luminos. Viteza: 42 347 km/oră.

Acum noi urcăm spre suprafața planetei noastre, fără a resimți vreo senzație fizică deosebită. Nu ne face impresia că ne-am deplasa, ci că stăm suspendați, într-o cabină ermetic închisă, pe o altă planetă, a cărei gravitate este mai slabă decît pe Pămînt.

Pe ecran se ivesc din nou cifre: viteza = 12 319 m/s. După cum noi ne și așteptam, pierderea de viteză la contactul cu aerul este minimă: 28 m/s.

Motoarele sînt puse în funcțiune. Gravitatea dispare pentru un moment, apoi se face din nou simțită: cele 32 de vagoane s-au reunit într-un uriaș inel care se învîrtește ca o roată. Forța centrifugă ține loc de gravitate.

...La fiecare doi ani, după trei revoluții în jurul Soarelui, noi vom trece prin proximitatea imediată a Pământului. Deocamdată, călătoria continuă: ne apropiem de Soare la o distanță de 78 600 000 km, adică aproape jumătate din distanța care-l separă de planeta noastră natală.

La revedere, Pămînt!

(Din „L'Avant-garde”)

ANCHETA NOASTRĂ ÎN RÎNDURILE UNOR TINERI CERCETĂTORI ȘTIINȚIFICI

**ȘTIINȚA
ÎN SPRIJINUL
PRODUCȚIEI**

În laboratoarele zecilor de Institute de cercetări științifice de pe cuprinsul țării noastre, tinerii cercetători, crescuți în anii puterii populare, alături de cadrele mai vîrstnice, își dăruiesc eforturile rezolvării unor importante probleme ridicate de dezvoltarea economiei naționale.

Noi și noi realizări ale tinerilor cercetători pe tărîmul metalurgiei și matematicii, agrotehnicii și zootehniciei, fizicii și chimiei, al celor mai diverse compartimente ale cercetării științifice contribuie din plin la progresul tehnic al Industriei noastre, la soluționarea unor probleme majore ale științei și tehnicii contemporane.

În dorința de a prezenta cititorilor cîteva din preocupările lor la începutul noului an, ne-am adresat unor tineri cercetători științifici din instituturile capitalei, care ne-au declarat următoarele:

EUGEN DECIU

de la laboratorul de prelucrare a metalelor al Institutului de mecanică aplicată

Introducerea tehnicii noi în industrie — iată mobilul activității tuturor cercetătorilor din institutul nostru.

Pe linia introducerii tehnicii noi în industrie — importantă sarcină trasată de Directivele celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român tuturor oamenilor de știință din țara noastră —, laboratorul nostru acordă în prezent o atenție deosebită cercetărilor privind așchierea oțelurilor românești.

Lucrăm în prezent la definitivarea cercetării regimurilor de așchiere a oțelurilor-carbon românești. Studiile noastre cu privire la geometria cuțitului de strung au condus la determinarea valorii optime a unghiurilor, în funcție de proprietățile mecanice ale oțelurilor-carbon experimentate. Cercetările noastre au mai urmărit determinarea elementelor optime ale fațetei muchiei așchietoare și ale racordării vârfului cuțitului.

Prin această lucrare se vor pune la dispoziția întreprinderilor industriale datele necesare stabilirii geometriei optime a cuțitelor de strung, a vi-

tezelor economice de strunjire și a puterii utile pentru antrenarea mașinilor-unelte. În cursul anului 1962, rezultatele acestor cercetări vor fi transmise unor uzine pentru aplicarea lor pe scară industrială.

Paralel cu aceste cercetări, laboratorul nostru urmărește în prezent crearea bazei materiale necesare cercetării experimentale a aparatelor utilizate în sistemele de acționare a mașinilor-unelte.

Prin aceste cercetări vom contribui, pe măsura posibilităților noastre, la traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid în legătură cu introducerea și extinderea automatizării proceselor de prelucrare a metalelor.

VICTOR GHETIE

de la Institutul de biochimie al Academiei R.P.R.

În ultimul timp am acordat o atenție deosebită unor probleme legate de transformările biochimice ce se petrec în procesul germinativ.

Pe baza unor îndelungate studii de laborator, am arătat că în semințele plantelor există fracțiuni proteice care precipită prin scăderea temperaturilor mediului înconjurător.

Această descoperire are o deosebită importanță pentru înțelegerea proceselor biochimice care au loc în semințe în timpul germinării la temperaturi scăzute. Pe baza acestor cercetări se va putea scurta perioada de vegetație a unor plante și deci obține mai repede anumite produse agricole.

Rezolvînd din punct de vedere teoretic această chestiune, mă ocup acum de căile de aplicare a ei în practică.

Paralel cu studiile asupra crioproteidelor, în cadrul cercetărilor ce au loc în institutul nostru, mă ocup de una dintre problemele elucidării mecanismului imunității la plante.

Pe baza unor serii de experimente — multe dintre ele în curs — caut să dovedesc existența factorilor de apă-

rare, cunoașterea naturii lor chimice și mecanismul lor de acțiune ca răspuns la pătrunderea unui agent patogen în organismul vegetal.

Rezolvarea acestei probleme teoretice ne va permite găsirea unor mijloace practice noi, izvorite din cunoașterea intimă a fenomenelor de imunitate, cu ajutorul cărora să putem obține soiuri de plante rezistente la diferite boli.

În zilele care vin, îmi voi dăruși toate forțele pentru ca, alături de colegii mei, să contribuim la lupta pentru rezolvarea unor importante probleme științifice strîns legate de producție, de practică.

CRISTIAN HERA

de la Institutul de cercetări agricole

Trecînd în revistă activitatea desfășurată de mine în anul trecut în cadrul laboratorului de agrochimie al Institutului de cercetări agricole, trebuie să menționez în primul rînd faptul că am reușit să rezolv problema introducerii în agricultură a noilor forme de îngrășăminte cu azot, și anume a amoniacului anhidru și a

apelor amoniacale. Am făcut, de altfel, și un proiect de inovație privind mașina de încorporat apele amoniacale.

Ținînd seamă de faptul că amoniacul este cel mai concentrat îngrășămînt cu azot (82,3 la sută substanță activă în comparație cu azotatul de amoniu, care are numai 35 la sută azot), am studiat posibilitatea introducerii sale directe ca îngrășămînt cu azot în agricultură.

Cu ajutorul metodelor de analiză chimică caut să găsesc pe cîmpurile de experimentare o corelație între conținutul elementelor nutritive din sol și asimilarea lor de către plante. Rezolvarea acestor probleme va duce la o folosire mai rațională a diferitelor forme de îngrășăminte cu azot, fosfor, potasiu, în diferite condiții pedoclimatice.

Sper, de asemenea, că în cursul anului 1962 voi contribui la rezolvarea problemelor folosirii îngrășămintelor complexe, care au o mai mare eficacitate economică față de îngrășămintele folosite pînă în prezent.

Ajutat de tovarășii mei de muncă, îmi voi dăruși toate forțele continuiei ridicării a agriculturii țării noastre.

LAOSUL ARE NEVOIE DE:

Din 1893 Laosul a suferit jugul colonialismului francez, iar acum — intervenția imperialiștilor americani. În decursul perioadei de opresiune străină, poporul nostru s-a găsit într-o situație jalnică, umilitoare. Colonialiștii și imperialiștii foloseau toate metodele pentru a exploata și jefui bogățiile patriei noastre. Până și tinerii și tinerele sub vârsta de 18 ani erau siliți să îndeplinească gratuit munci grele.

Imperialiștii aveau monopolul exploatării bogățiilor laotiene, în timp ce poporul Laosului era lipsit de orice drepturi la aceste bogății. Imperialiștii au ruinat artizianatul laotian și împertau propriile lor marfuri industriale. Agricultură era extrem de rămasă în urmă, iar industria — inexistentă. Laosul era redus la starea de deșeu și de sursă de materii prime pentru imperialiști. Colonialiștii au practicat politica „divizează pentru a domni“. Ei îi împărțeau pe laotieni după apartenența lor regională (de sud sau de nord), după naționalități și diferite religii. Ei au adus numai nenorocire poporului. Din cauza mizeriei s-a ridicat mortalitatea.

Noi, tinerii, trăiam ca sclavii. N-aveam dreptul de a ne exprima liber părerile, de a asculta cuvântul celor care ne voiau binele, de a afla despre tot ce este frumos, înaintat, înfloritor în lume. Această situație ne dăuna mult din punct de vedere moral.

Poporul nostru n-a mai putut răbda asuprirea. S-a inițiat o acțiune hotărâtă împotriva

acestor nedreptăți sub lozincă: „Moartea sau independența țării“. După ce s-a proclamat independența Laosului în 1954, noi am fost nevoiți să ducem războiul de rezistență împotriva colonialiștilor francezi care ocupaseră din nou țara. Tinerii din Laos, alături de poporul laotian, foloseau în luptă tot ce aveau la îndemână: armele cele mai primitive, cuțite, arcuri, puști simple și uneori arme moderne capturate de la adversar.

Tinerii din Laos și toate păturile populației, toate naționalitățile, reprezentanții tuturor religiilor — au unit în cadrul frontului național Lao Itsala pentru a duce un lung război de rezistență.

Fermitatea în lupta împotriva colonialiștilor și sprijinul pe care ni l-au acordat tinerii din lumea întreagă au făcut ca poporul Laosului să triumfe în acest război sfânt împotriva colonialiștilor francezi, pentru independența patriei noastre.

La Conferința de la Geneva în problemele Indochinei, colonialiștii francezi au fost nevoiți să recunoască independența, suveranitatea, unitatea și integritatea teritorială a Laosului și să-și retragă trupele din țară.

La începutul anului 1956 a fost format frontul Neo Lao Haksat (Frontul patriotic), care a fost urmarea firească a frontului Itsala.

Linia politică esențială a frontului Neo Lao Haksat constă în a uni toate naționalitățile, toate păturile populației, toate religiile și partidele și toate organizațiile patriotice

de masă, cu diferite concepții politice, în lupta împotriva intervenției americane și a celor care o slujesc, în lupta pentru formarea unui Laos pașnic, neutru, independent, democratic, unit și prosper.

Datorită solidarității poporului în lupta pentru independență, a fost răsturnat guvernul reacționar și înlocuit cu un guvern care a adoptat politica de pace, neutralitate și consolidare națională. Aceasta a dus, la sfârșitul anului 1957, la reunificarea Laosului.

După ce au suferit acest eșec, imperialiștii au urzit un nou complot. Ei au ajutat pe reacționarii să răsturne guvernul de coaliție, au alungat comitetele internaționale de control al aplicării acordurilor de la Geneva, cu scopul de a pune mâna pe armata regală. După aceasta ei au dezlănțuit o campanie de discriminare față de Patet Lao și o campanie de teroare față de patrioți; ei împiedicau activitatea frontului Neo Lao Haksat și a celorlalte partide progresiste, îngrădind drepturile democratice; au încercuit batalionul al doilea Patet Lao, cu scopul de a-l distruge, au organizat „alegeri generale“ falsificate, cu scopul de a face din adunările naționale și din guvernul regal un instrument american pentru dezlănțuirea unui război civil în Laos.

Față de această intervenție americană, poporul, tinerii din Laos au trebuit să înceapă lupta armată, sub conducerea frontului Neo Lao Haksat, pentru independența patriei lor. Credincios tradițiilor de luptă eroică ale

trupelor patriotice, batalionul al doilea a spart Incercuirea adversarului și a devenit curînd principala unitate a mișcării naționale. În multe regiuni, poporul, tinerii noștri au organizat detașamente de partizani înarmate cu lănci de bambus, cujite și puști de vînătoare. Partizanii au luptat cu aceste arme împotriva operațiilor militare de epurare a populației, împotriva înrolării tinerilor în armată și creau centre de luptă împotriva intervenționiștilor. În același timp cu lupta armată, noi ținem mitinguri și organizăm manifestații împotriva intervenției americane în Laos, cerînd independența și neutralitatea țării. În multe localități, poporul a răsturnat autoritățile locale reacționare. Mișcarea aceasta se amplifică din sat în sat, de la oraș la oraș.

După ce reacționarii, din ordinul imperialiștilor americani, l-au arestat pe prințul Sufanovong și pe alți conducători ai frontului Haksat, lupta poporului laoțian s-a intensificat și mai mult în toate părțile populației din capitală, câștigînd și pe bonzi (preoți budiști).

Manifeste și lozinci erau difuzate pe toate străzile. Ele mobilizau la luptă toate părțile populației, pe soldați și poliția. Toate acestea l-au ajutat pe prințul Sufanovong și pe ceilalți conducători ai Neo Lao Haksatului să evadeze. Totodată, ele au pregătit condițiile favorabile necesare loviturii de stat militare. La 9 august 1960, batalionul al doilea de parașutiști, comandat de căpitanul Kong Le, a răsturnat guvernul proamerican Furi Somsanit și s-a format un nou guvern condus de prințul Suvanna Fuma, care a proclamat

politica de pace, neutralitate și coaliție populară.

Față de situația creată în Laos, Comitetul Central al frontului Neo Lao Haksat a chemat și a condus poporul la lupta pentru sprijinirea loviturii de stat militare de la 9 august 1960, pentru sprijinirea guvernului condus de prințul Suvanna Fuma, a politicii lui de pace, neutralitate și unitate națională, împotriva imperialismului american și a acoliților săi.

Pretutindeni poporul a organizat mitinguri și manifestații. Un mare număr de tineri s-au înrolat în armată ca voluntari. Trupele căpitanului Kong Le și alte unități ale guvernului regal s-au unit cu trupele Patet Lao. Majoritatea funcționarilor din instituțiile guvernamentale au participat la această luptă patriotică. Tinerii, împreună cu ceilalți locuitori din Vientiane, au luptat eroic alături de trupele guvernamentale și de unitățile Neo Lao Haksat.

În octombrie 1960, la Vientiane a fost format un comitet pentru pace, neutralitate, coaliție națională și unitatea țării, ceea ce a lărgit și mai mult și a făcut să devină mai puternică mișcarea antiimperialistă din țară. Văzînd voința de nezdruincinat și solidaritatea poporului laoțian împotriva lor, imperialiștii americani au trecut de la intervenție la invazie directă.

După lovitura de stat condusă de căpitanul Kong Le, imperialiștii americani au recurs la Fumi Nossavan și la Boun Oum, făcînd din ei instrumentele principale pentru complotul lor împotriva guvernului legitim al Laosului, împotriva politicii de pace, neutralitate și coaliție națională. Ei au ordonat cercurile reacționare ale blocului agresiv S.E.A.T.O., cercurilor agresive din Tailanda, Filipine, Vietnamul de sud și ciankaiștilor să participe împreună cu ei la invadarea Laosului. În scopul acestora au fost aduse avioane și tancuri americane, iar trupe din Tailanda, Vietnamul de sud și ale clictii ciankaiște au debarcat în Laos. Aceste trupe au ocupat Vientiane pentru a lupta împotriva forțelor patriotice și a răsturna guvernul legal. Dar imperialiștii s-au înșelat. Cu cît mai mult se amestecă ei în treburile interne ale Laosului, cu atît mai viguroasă devine dorința de independență a poporului laoțian, cu atît mai mult se lărgeste mișcarea națională din Laos.

Trupele guvernamentale și forțele armate Patet Lao au eliberat peste două treimi din teritoriul țării, au biruit trupele adversarului și au silit pe imperialiștii americani și clica lor să înceteze focul cu începere de la 3 mai 1961. Conferința de la Geneva a celor 14 țări, cea a celor trei părți interesate de la Namon au fost convocate tocmai pentru a rezolva problema laoțiană pe căi pașnice. Siliți să caute o soluționare pașnică a problemei laoțiene, imperialiștii americani au căutat tot timpul să torpileze aceste conferințe. După ce s-a încheiat acordul cu privire la încetarea focului, imperialiștii americani au continuat să livreze arme rebelilor, și în prezent activitatea acestora este controlată de peste 300 de consilieri militari americani. Pe lîngă conducerea efectivă a planurilor de operații militare, consilierii americani participă direct la acestea, inițiază atacuri împotriva zonei care se găsește sub controlul guvernului legal și al frontului Neo Lao Haksat. Din ordinul imperialiștilor americani, cercurile reacționare din Tailanda au numai că nu și-au retras trupele, dar au continuat să le concentreze la frontiera dintre Tailanda și Laos; forțele reacționare din Vietnamul de sud l-au ajutat pe Fumi Nossavan să înceapă operații militare în zona eliberată, limitrofă cu Vietnamul de sud.

Pe lîngă violarea acordului cu privire la încetarea focului, militarii americani și aliații lor au căutat necontentin să împiedice discutarea problemei fundamentale a conferinței: respectarea neutralității Laosului. Ei aprobă ideea creării unui organ internațional investit cu drepturi mai mari decît drepturile guvernului laoțian, pentru a-și putea continua cu ușurință amestecul în treburile interne ale Laosului.

Ei au ordonat reprezentanților lui Fumi Nossavan să părăsească Conferința de la Namon. După întrevederea de la Zürich, care s-a terminat cu publicarea comunicatului comun al primului ministru Suvanna Fuma, prințului Sufanovong (președintele frontului Neo Lao Haksat) și al lui Boun Oum, impe-

rialiștii au împiedicat prin toate mijloacele ca la cele două conferințe să se folosească comunicatul comun ca principală bază pentru examinarea problemei laoțiene. În felul acesta, a devenit clar că complotul lor urmărește să cîștige timp pentru rebeli, să le consolideze rîndurile și să ațîțe din nou incendiul războiului de agresiune în Laos.

Imperialiștii americani însă nu pot face tot ce doresc. Mișcarea poporului laoțian care aderă la lupta politică condusă de Neo Lao Haksat și de guvernul prințului Suvanna Fuma se dezvoltă tot mai mult, cu fiecare zi. Poporul laoțian a ținut în ultimele două luni numeroase mitinguri și manifestații în regiunile eliberate, a trimis numeroase moțiuni în care-și exprimă indignarea împotriva intervenției imperialiștilor americani și a părtașilor lor de teapa lui Fumi — Boun Oum. Poporul laoțian cere să se negocieze într-o atmosferă de sinceritate, pentru ca problema laoțiană să fie soluționată cît mai grabnic. Participanții la mitinguri și manifestații susțin în unanimitate programul politic al primului ministru, prințul Suvanna Fuma, politica Neo Lao Haksatului, susțin formarea unui guvern de coaliție care să adopte politica de pace și neutralitate. Poporul laoțian contribuie activ la munca de reconstrucție în zonele eliberate, la împrăștierea rebelilor și la apărarea satelor laoțiene, la creșterea producției și la ridicarea nivelului de trai al poporului. În zonele vremelnice ocupate de adversar se dezvoltă cu fiecare zi mișcarea poporului împotriva terorii și încălcării acordului privitor la încetarea focului pe care le săvîrșesc oamenii lui Fumi—Boun Oum, împotriva manevrelor de invazie ale americanilor. Numeroase unități militare au refuzat să lupte împotriva trupelor guvernamentale și a trupelor Neo Lao Haksat. Mulți funcționari s-au refugiat în zonele eliberate. Numărul lor se ridică la aproape trei mii. Numeroase detașamente de rebeli, debarcate de imperialiștii americani, au depus armele și au trecut de partea noastră. În Franța, mișcarea studenților laoțieni se dezvoltă cu fiecare zi tot mai mult în sprijinul politicii de pace și neutralitate.

Esențialul în lupta noastră politică consecventă este unirea tuturor forțelor patriotice ale țării pentru a obține victoria. Trebuie alungați cotropitorii americani și aliații lor din Laos. Vitală pentru noi este politica de pace și neutralitate într-un Laos independent, democratic, unit și prosper.

Lupta aceasta este justă și întregul popor laoțian o sprijină. Ea este susținută, de asemenea, de toate popoarele iubitoare de pace din lume. Avem convingerea fermă că, în pofida numeroaselor dificultăți care sînt ridicate mereu în calea noastră, lupta pe care o ducem împotriva imperialiștilor americani, pentru pace și independență națională va fi în mod inevitabil încununată de victorie. Complotul imperialiștilor americani va eșua lamentabil.

De mulți ani, poporul și tinerii din Laos luptă fără preget împotriva colonialismului de tip vechi și nou, pentru o adevărată independență națională. După 8 ani de rezistență împotriva colonialismului francez, noi trebuie să luptăm împotriva intervenționiștilor americani. Imperialiștii americani sînt primejdioși și încăpăținați. Deși sarcina de eliberare a țării noastre nu este încă pe de-a-ntregul realizată, noi am obținut de pe acum victorii importante și hotărîtoare.

SISANA SISANE

TINERI

fruntași din agricultură

În multe din unitățile agricole socialiste, gospodării colective și de stat, sînt numeroși tineri care s-au făcut cunoscuți prin munca lor entuziastă. Ei contribuie la obținerea unor recolte mari de cereale, plante tehnice ori producții sporite în sectorul zootehnic. Să facem cunoștință cu cîțiva dintre aceștia, cu metodele lor de muncă.

Sîntem în plină cîmpie a Bărăganului. Comuna Miloșești, regiunea București, nu se deosebește de alte comune din partea locului. Și totuși vestea i s-a dus departe. De ce? Gospodăria colectivă de aci a obținut în anul 1960 la cultura porumbului o producție de 3 678 kg, iar în 1961 — 5 227 kg de porumb boabe la hectar în cultură neirigată. Pe 120 ha din suprafața cultivată a obținut o producție medie de...

...9 000 kg de porumb boabe la hectar neirigat

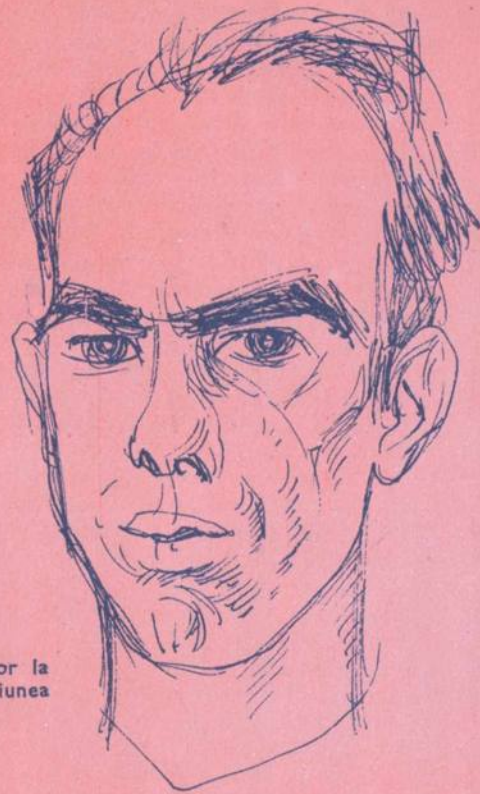
Printre fruntașii acestei gospodării, care a obținut cea mai mare recoltă de porumb, este și tînărul brigadier Aurel Cioc. Care este aportul la obținerea acestei producții al brigăzii conduse de Aurel Cioc? Recolta obținută de brigadă a fost în medie de 5 450 kg de porumb boabe la hectar pe o suprafață de 103 ha. În legătură cu modul în care s-a muncit pentru aceasta, iată ce ne-a declarat brigadierul:

— După recoltarea plantelor premergătoare au fost executate ogoare de vară și toamnă la adîncimea de 34—36 cm cu plugul cu

scormonitori, iar pe 24 ha s-au făcut arături adînci de 40—42 cm. În primăvară, cam pe la 20 martie, s-a executat primul grăpat. La sfîrșitul lunii martie și începutul lunii aprilie, pe o suprafață de 70 ha am împrăștiat cîte 230—300 kg de superfosfat la hectar, pe care l-am încorporat în sol cu ajutorul cultivatorului. 95 ha din cele 103 au fost semănate cu sămînță de porumb dublu hibrid. După răsărire, cînd porumbul avea două-trei frunze, am dat o sapă rotativă. Lucrarea următoare a fost rîritul manual, pe care l-am făcut diferit, în funcție de soiul semănat. În continuare am executat două prașile mecanice și trei manuale, pe rînd și precum și un copilit la ultima prașilă.

Și cîte n-ar avea de povestit brigadierul! Nu uită să amintească hotărîrea colectivștilor din brigada pe care o conduce de a obține în 1962 o producție și mai mare de porumb boabe: 6 000 kg în medie la hectar pe o suprafață de 110 ha, iar de pe 50 ha cîte 9 000 kg de porumb boabe la hectar.

Aurel Cioc lucrează în gospodăria colectivă numai de cîțiva ani, o dată cu reîntoarcerea sa din armată. Oamenii, știindu-l un tînăr destoinic, i-au încredințat funcția de brigadier. Lucrau sub conducerea sa oameni mult mai în vîrstă, cum ar fi Lipa St. Ioan, Vasile Neagu, oameni cu experiență, care au acordat tot ajutorul în acțiunile întreprinse de brigadă. Dar lupta pentru recolte bogate nu putea fi dusă fără cunoștințe agrotehnice.

Isaia Negruș, mulgător la G.A.S. Șandra, regiunea Banat

... Cu cîțiva ani în urmă a venit în gospodărie un tînăr inginer agronom, tovarășul Ioniță Vasile. Tineri fiind, brigadierul s-a împrietenit repede cu inginerul. Și oriunde era inginerul agronom îl găseai și pe brigadier, căutînd să pătrundă cît mai adînc tainele naturii și obținerii unor recolte mari. Ioniță se declarase dușman neînduplecat al obiceiurilor învechite de lucrare a pămîntului și al muncii de mîntuială. Organizația de partid l-a susținut cu căldură și, apoi, pe rînd și ceilalți oameni din gospodărie. Printre ei, desigur, se situa brigadierul Aurel Cioc. Așa s-a ajuns ca agrotehnica și buna organizare a muncii să fie la loc de cinste în G.A.C. Miloșești. Este un merit al organizației U.T.M. din gospodărie că a sprijinit acțiunile de obținere a unor recolte mari la hectar, l-a încurajat pe brigadier în aplicarea regulilor agrotehnice. Munca lui, a inginerului și a celorlalți colectivști nu a fost zadarnică. Recolta obținută i-a răsplătit din plin. Dar mai este și altă răsplată. Cu prilejul Consfătuirii pe țară a țaranilor colectivști, pentru meritele sale, Consiliul de Stat al Republicii Populare Romîne i-a acordat brigadierului Aurel Cioc Ordinul Muncii clasa a III-a.

Păsările — o sursă bogată de venituri

Cine n-o cunoaște pe Mariușa! Este una dintre cele mai harnice colectiviste din Beșenova Nouă, regiunea Banat. Numele ei este Maria Costică.

— Să scrieți mai bine Mariușa Costică, pentru că așa mă cunosc în sat.

Așa e. Mariușa e bine cunoscută, deși este tînără. Cum se explică popularitatea ne lămurește tot ea. În anul 1960 a crescut 3 000 de pui, iar în 1961 un număr de 4 000. Este o realizare deosebită, întrucît din acest sector gospodăria colectivă a realizat bani frumoși.

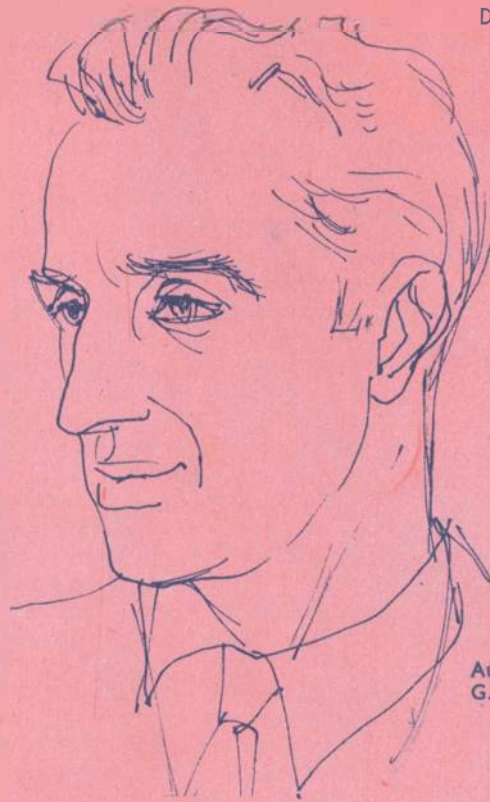
Cum a ajuns Mariușa crescătoare de păsări? Cu cîțiva ani în urmă, gospodăria colectivă din Beșenova Nouă a încercat să crească păsări. Neîngrijite cum trebuie, multe dintre ele au murit. De atunci, s-a răspîndit printre colectivștii de aici părerea că creșterea puilor fără cloșcă nu se poate. Consiliul de conducere al gospodăriei a hotărît totuși să dezvolte sectorul avicol. Președintele gospodăriei, tov. Titus Buzilă, a cerut organizației U.T.M. să-i recomande o tînără pe care să o trimită la școală. A fost propusă Maria Costică, întrucît ea s-a dovedit foarte muncitoare, cu o bogată activitate în cadrul organizației U.T.M.

După reîntoarcerea de la școală a început munca în sectorul care i s-a încredințat. În scurtă vreme a luat în primire 3 000 de pui sosiți de la incubator. Erau de toată frumusețea, galbeni ca aurul. Dar mulți, foarte mulți. O cuprinsese grija. Dar, cu toate acestea, a scos-o bine la capăt. Atît în 1960 cît și în 1961 nu a avut pierderi din cauză de boală. Mariușa a arătat în cîteva fraze ce stă la baza succeselor ei:

Maria Costică de la G.A.C.
Beșenova Nouă, regiunea
Banat

Aurel Cioc, brigadier la
G.A.C. din Miloșești, regi-
unea București

— Eu cred că la creșterea păsărilor trebuie să ții seamă de următoarele lucruri: 1) hrană variată cu multe verdețuri; 2) temperatură potrivită și aer curat; 3) dezinfecție și curățenie exemplară; 4) să ferești puii de ploaie pînă ce ajung la 4—6 săptămîni.

Dar să o lăsăm mai bine pe Mariușa să povestească:

— Cu ce am început? Pentru că în puierniță era ciment pe jos, în loc să aștern sub pui paie sau pleavă, am așternut, așa cum ni s-a spus la școală, un strat de 10 cm de bălegar de cal, pentru a veni caldura și de jos. În primele două săptămîni am avut grijă ca în permanență să se mențină o temperatură de 30 de grade. Puii nu au avut nevoie numai de căldură, ci și de aer curat. Pentru aceasta am aerisit puiernița prin deschiderea ferestrelor din două în două ore, fără a face curent, iar în timpul cînd ferestrele erau deschise făceam mai multă căldură. În timpul nopții, pentru a evita supraaglomerarea și sufocarea puiilor, i-am repartizat în cutii de lemn, în loturi de 50 de pui. În a treia și a patra săptămîna am scăzut treptat temperatura pînă la 18 grade.

Dar sînt lucruri pe care Mariușa nu prea le spune. De pildă, în primele 3—4 săptămîni, după ce puii au fost aduși de la incubator, toate preocupările ei se învîrteau în jurul ghemotoacelor galbene de catifea. Atunci nu avea altă grijă decît puii. De asemenea, a întreprins o acțiune de strîngere a resturilor de cereale din gospodărie și valorificare a lor în hrana puiilor.

Tocmai de aceea întreținerea miilor de păsări a costat foarte puțin.

Ea nu uită să vorbească și despre cei care au ajutat-o, despre tovarășii ei din organizația U.T.M.

— Vreau să arăt că la realizările obținute o contribuție însemnată au adus-o și alți tineri colectivisti. Organizația U.T.M. a gospodăriei, îndrumată în permanență de organizația de partid, i-a mobilizat pe tineri la o muncă sfîrșucioasă în toate sectoarele, pentru creșterea producției, a veniturilor și a averii noastre obștești. Tinerii din gospodăria noastră au întreprins multe acțiuni cu care se pot mîndri. Iată un exemplu: acum, cînd gospodăria noastră și-a propus să obțină de pe o suprafață de 260 ha o producție de cel puțin 5 000 kg de porumb boabe la hectar, tinerii noștri s-au angajat în fața consiliului de conducere să transporte și să împrăstie pe cîmp întreaga cantitate de gunoi de grajd necesară acestei suprafețe. Nu este o muncă ușoară.

Roadele studierii însușirilor fiecarui animal

Sîntem tot în regiunea Banat, însă, de data aceasta, la G.A.S. Șandra. Facem cunoștință cu Isaia Negruț, mulgător la această gospodărie. El a obținut în acest an o producție de 6 000 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Realizările lui Isaia Negruț sînt o adevărată surpriză. În Banat era cunoscută pentru producțiile mari de lapte mulgătoarea Ecaterina Weissmüller de la G.A.S.

Grabaț. Și deodată a apărut acest tînăr.

... Cu doi ani în urmă, în gospodăriile de stat din regiunea Banat a început o vie întrecere pentru realizarea a cîte 3 500 litri de lapte de fiecare vacă. Isaia Negruț s-a angajat să obțină în 1960 cîte 4 500 de litri, angajament care a fost depășit cu 200 de litri. Dar acesta a fost doar primul pas. În 1961, după cum am arătat, producția de lapte s-a ridicat la 6 000 de litri.

Isaia Negruț ține să explice că „secretul” obținerii producțiilor mari de lapte constă în creșterea unui tineret taurin sănătos, cu o mare capacitate de producție, și cunoașterea temeinică a însușirilor fiecărui animal, a calităților și necesităților sale. Mulgătorul de la Șandra dă mare atenție cunoașterii însușirilor fiecărui animal. Dar mai bine să-l lăsăm să povestească despre cîteva dintre vacile din lotul pe care-l îngrijește:

— Am observat că, deși înfățișarea exterioară nu diferă mult, totuși există mari diferențieri de la un animal la altul. Astfel, junică Pupi, în prezent vacă la a treia lactație în lotul meu, pornea prima la pascut și se întorcea cap de coloană întotdeauna sătulă. În schimb, vacilor Paraschiva și Radna trebuia să le dau un supliment de masă verde la iesle. Am mai observat o altă deosebire între vacile Pupi și Ruja, pe de o parte, și Paraschiva și Radna, pe de altă parte, în ce privește preferințele față de apă. Dacă pe timp de ploaie se formau bălți în jurul jgheaburilor, Pupi și Ruja treceau nestingherite prin bălți și

beau apă. În schimb, Paraschiva și Radna preferau să sufere de sete decît să treacă prin aceste bălți. Cîtă pierdere de lapte aș fi avut de la aceste două vaci dacă n-aș fi observat acest amănunt și nu le-aș fi dat apă la grajd?

Învățăturei prețioase am dobîndit și prin aplicarea unei furajări diferențiate pe fiecare vacă. La o producție între 24 și 28 litri de lapte, în lactația a doua, Paraschiva are nevoie de 3 kg de concentrate, pe cînd Pupi pretinde 5 kg.

Dacă aș fi dat o cantitate mai mică decît acest barem stabilit pentru fiecare vacă individual, însemna că nu foloseam întreaga capacitate de producție a animalului, iar dacă aș fi dat mai multe concentrate decît acest barem era un consum zadarnic, „stricam orzul pe gîște”...

Negruț merge și în gospodăriile învecinate pentru a-și împărtăși experiența. Așa a fost la G.A.S. Variaș, la G.A.C. Șandra etc. În felul acesta, metodele de lucru ale acestui tînăr mulgător se răspîndesc tot mai mult.

★

Am vorbit aici numai despre trei tineri fruntași din agricultură. Dar cîte nu s-ar putea spune despre alții, ca Ștefan Hăituc, conducătorul unei brigăzi legumicole formate din 64 de utemiști de la G.A.C. Mircea Vodă, regiunea Galați, sau despre tînărul inginer Mihai Burta, de la G.A.C. Tătaru, regiunea Dobrogea, și mulți alții care, prin munca lor însuflețită, contribuie la ridicarea agriculturii noastre.

I. HERȚEG

Broșurile oficiale fac o mare zărvă în jurul numărului de tineri care-și continuă studiile. Dar într-o măsură mai mare decât în Franța, cele mai bune școli și cele mai bune universități sînt rezervate elitei de oameni bogați. Am vizitat universitatea Harvard, care este cea mai bună din Statele Unite și pe care a frecventat-o actualul președinte Kennedy. Aci costul studiilor se ridică la suma fabuloasă de 2 500 de dolari pe an. În raport cu cerințele, numărul de burse și de „alocații generoase” este deosebit de mic.

Aproximativ un sfert dintre școlarii de la 14 pînă la 17 ani sînt obligați să lucreze în afara școlii, pentru a-și putea continua studiile. Din acest grup important (de peste 2 milioane), 20 pînă la 22% lucrează peste 15 ore pe săptămînă, în afara orelor de clasă. Mă întreb care poate fi adevărata valoare a studiilor făcute în aceste condiții?! Nu este nevoie să elaborezi un grafic pentru a vedea că tineretul ieșit din păturile cele mai dezmoștenite se găsește în condițiile cele mai proaste pentru a studia. În toate țările capitaliste din lume, dreptul general la învățămînt este un drept iluzoriu, și Statele Unite nu fac excepție de la această regulă. Cît de mare este diferența față de socialism! În U.R.S.S. fiecare tînăr primește ajutorul statului pentru a-și continua studiile și nu este nevoit în același timp să muncească din greu pentru ca să-și câștige existența!

„Privilegiul” muncii

În astfel de condiții ca cele din S.U.A., chiar și broșurile oficiale arată că mulți tineri americani nu pot continua studiile timp îndelungat. Mulți dintre ei părăsesc școlile înainte de a fi obținut diploma de absolvire. Aceasta nu face decât să mărească greutățile pe care le întâmpină tinerii americani în căutarea unei posibilități de angajare.

În luna iunie 1961, numărul șomerilor a atins cifra cea

mai ridicată pe care au cunoscut-o Statele Unite în ultimii 20 de ani: 5 580 000. Iar tinerii sînt primii care au de suferit. Procentajul șomerilor în vîrstă de 16—17 ani este de 5 ori mai ridicat decît al șomerilor de peste 20 de ani. Dacă în luna iunie a existat un plus de șomeri de 81 200, aceasta se datorește faptului că școlile s-au închis și că tinerii americani care și-au terminat școala s-au găsit fără lucru. Mulți tineri americani își fac intrarea în cîmpul muncii prin înscrierea pe listele de șomaj.

Sînt multe greutăți pentru a găsi un post. Există greutăți, de asemenea, și pentru a-l păstra. Tinerii sînt primii concediați și ultimii reangajați. Astfel, majoritatea tinerilor se mută de la un loc la altul. În general, meseria care se oferă tinerilor oameni ai muncii în Statele Unite nu este aceea pe care au visat-o și care se potrivește gusturilor lor, și adesea nici capacităților lor, ci meseria care convine intereselor capitaliste.

Îmi amintesc de un tînăr muncitor de la ultramoderna uzină „Polaroid” din Boston cu care am avut o scurtă convorbire. Munca lui consta în a rîndui rulourile de pelicule ce ieșeau dintr-o mașină. Cînd l-am întreb dată-dacă-i place munca sa, el mi-a răspuns: „Este teribil de plictisitoare, dar relativ bine plătită și nu este chiar atît de ușor să găsești o astfel de muncă. Așa că mă mulțumesc cu aceasta”.

În sfîrșit, printre rarii privilegiați sub vîrsta de 18 ani care găsesc de lucru mai există încă un sfert din totalul lor care lucrează sub 35 de ore pe săptămînă... și sînt plătiți corespunzător.

JEAN RELINGER

Mella

FORUMUL ȘI DEZVOLTAREA LATINO-AMERICANĂ

Cei 850 de tineri veniți din 111 țări, printre care se găseau catolici, comuniști, socialiști și musulmani, reuniți la Forumul Mondial al Tineretului, și-au exprimat o părere comună cu privire la formele

ce trebuie folosite pentru a învinge prejudecățile în relațiile dintre țări, ca și în relațiile dintre organizațiile de tineret.

Congresele, adunările, conferințele, festivalurile, întîlnirile, discuțiile, seminariile ținute pe plan național și internațional, schimburile de delegații turistice, de sportivi, studenți, schimburile culturale etc. — iată care sînt formele în stare să întărească înțelegerea reciprocă dintre tineri, au declarat delegații.

Dezvoltarea culturii moderne și progresul științific a găsit printre participanții la Forum apărători entuziaști, căci, datorită culturii și progresului, noile generații vor deveni mai conștiente în ceea ce privește drepturile lor legitime. Participarea Cubei la acest Forum Mondial al Tineretului a fost, după părerea generală, una dintre cele mai rodnice, nu numai pentru țara noastră, dar și pentru tinerii din toate țările care luptă astăzi curajos pentru a cuceri deplina libertate a țării lor.

Cea mai mare parte a delegaților au manifestat un mare entuziasm față de cuceririle importante obținute în numai doi ani și jumătate de la victoria revoluției noastre.

Cum ați putut realiza atîtea într-un timp atît de scurt? Aceasta a fost întrebarea pusă de tinerii din Mexic, Chile, R. F. Germană, Brazilia, Paraguay, Congo și Haiti.

Răspunsul nostru a fost totdeauna același: „Am putut ajunge la aceasta datorită unității noastre revoluționare, a muncitorilor și țăranilor, a întregului nostru popor”.

Delegația cubană era în centrul atenției participanților la Forum. Întîlnirile frățești urmau una după alta, dînd loc la schimburi de păreri rodnice asupra problemelor speciale ale tineretului din fiecare țară. Apropierea și înțelegerea reciprocă erau favorizate și de expozițiile artistice, discuțiile la clubul Forumului și diferitele conferințe.

Cu prilejul unei întîlniri prietenești a tuturor organizațiilor de tineret din America Latină, delegații acestui continent au declarat că „...principalii dușmani ai popoarelor latino-americane sînt imperialismul și aliații săi, oligarhiile naționale”, că „popoarele Americii Latine au dreptul de a-și exercita pe deplin suveranitatea națională, de a cuceri independența economică, de a realiza reforme agrare, înălțînd, în felul acesta, regiunile latifundiilor și rămînerea în urmă la sate”.

Privitor la revoluția cubană, strîns legată de interesele tuturor popoarelor latino-americane, ei au demascat faptul că „Statele Unite pregătesc o nouă invazie directă și indirectă și, în complicitate cu alte guverne, organizează grupuri de mercenari care, potrivit planurilor lor, urmează să slujească unei agresiuni menite să lichideze drepturile cucerite de către poporul cuban...” Delegații au calificat O.S.A. „drept instrument de intervenție împotriva intereselor latino-ameri-

cane”; ei au condamnat colonialismul, cerînd restabilirea drepturilor naționale în Guyane, în Belice, în Antilele franceze, în Insulele Malvine și în Porto Rico; ei au calificat, de asemenea, „alianța pentru progres” drept „un efort desperat al imperialismului nord-american, care urmărește să înăbușe repercusiunile revoluției cubane în America Latină”.

La Forumul Mondial al Tineretului, tinerii de tendințe politice cele mai diverse s-au declarat gata să dea răspunsul convenit cercurilor agresive din lagărul imperialist, care se încăpăținează să trimită tineretul la moarte. Ei au reprezentat voința tinerei generații a lumii, declarînd:

— Problema încă nerezolvată a Germaniei și Berlinului occidental reprezintă o gravă primejdie pentru pacea mondială. Noi trebuie să ridicăm o barieră de netrecut în calea celor care pregătesc o nouă vărsare de sînge în lume.

— Noi ne opunem ca, sub pretextul de ajutor, popoarelor să li se impună jugul colonialist.

— Salutăm popoarele și tineretul din țările Asiei, Africii și Americii Latine care, printr-o luptă grea și înverșunată, au cucerit libertatea și independența națională și au început să construiască o viață nouă.

FREEMAD

UNGDOMMENS BLAD

TINERETUL DANEZ ȘI PIAȚA COMUNĂ

Pentru mulți, problema pieței comune este ceva care interesează marea economie și marele comerț, un lucru complicat, de care trebuie să se ocupe numai politicienii, economiștii, finanțarii și comercianții. Assumenea oameni nu se gîndesc la marea importanță a schimbărilor negative în toate domeniile vieții pe care o va aduce realizarea acestei comunități europene pentru masa oamenilor simpli.

Noi, tinerii, ne-am gîndit: „Oare nu ne privește și pe noi ce pun la cale acum susținătorii pieței comune?” Se vorbește despre economie, despre balanța co-

merțului, de libera circulație a mîinii de lucru etc. Se vorbește despre piața comună, de cei șase, de cei șapte, de piața comună și încă o dată de piața comună. Ajunge, oare nu este prea periculos? Ce s-a întimplat acum treizeci de ani (din 1930 pînă în 1940)? Oare nu s-a vorbit și pe timpul acela despre o uniune a Europei? Da? Cînd? Cu cine? Fără îndoială, cu fasciștii. Era mai ales unul care se numea Hitler. El vorbea despre o nouă comunitate. Și la noi existau mulți oameni care își luau mari angajamente în această privință. Printre alții, tinerii conservatori, membri ai organizației KU. Ei aveau un ziar de circulație internă în care salutau Germania hitleristă în toate privințele. „Lopata a devenit simbolul unei noi comunități“. Acestea sînt cuvintele lui Hitler, dar în același timp și titlul unui articol din ziarul de luptă al KU în care se vorbește despre lagărele de muncă germane și se recomandă apoi ca și Danemarca să intre într-un astfel de pact economic.

„Vechea idee idealistă a uniunii Europei a primit un nou avînt. Gîndirea europeană este un principiu conducător al organizației noastre de tineret. Acum va fi posibil să restabilim Europa occidentală, care a fost de atîtea ori ruinată, și va fi cu putință să se construiască un dig eficient împotriva pătrunderii comuniste în Europa“. Ce este aceasta? Un extras nu din ziarul tineretului conservator din 1936, ci din august 1961.

Presa comunistă a rostit un „nu“ puternic în privința participării Danemarcei la piața comună. Și de ce? Pentru că este vorba nu numai de deprinderile noastre de consum, adică dacă noi vom cumpăra sau nu mărfuri germane, franceze sau italiene pe viitor și nu mărfuri daneze, dar pentru că problema pieței comune va avea o mare importanță politică.

Acesta este punctul de vedere sub care trebuie privită problema, care pe viitor va dicta deprinderile de consum ale tineretului. Cine a avut, de fapt, inițiativa pieței comune? Ce puteri se află în spatele acestui bloc vest-european? În primul rînd monopolurile din Germania occidentală se găsesc în fruntea lui. Germania veche a fost întotdeauna în fruntea planurilor „de uniune“ cele mai precise, în scopul de a domina Europa occidentală. Ei au mai încercat, de asemenea, de două ori pînă acum să obțină dominația economică, politică și militară a Europei prin intermediul unor groaznice războaie. Hitler sau Adenauer sînt la fel: scopul este același. Printre noile planuri sînt și planurile pieței comune. KU pășește pe calea aceasta. Nu ne

miră. Politica sa este aceeași ca cea de acum treizeci de ani. Ea se găsește în bună cîrdășie cu foștii naziști din Germania occidentală de astăzi. Este necesar să atragem atenția asupra luării de poziție a KU, căci noi sîntem singura organizație revoluționară de tineret din Danemarca care se opune în mod serios unei asemenea politici și spune „nu“ pieței comune. În 1930 tineretul comunist avea alături tineretul social-democrat în eforturile sale de a-i opri să acționeze pe membrii KU, pe pronaziști. Unde se găsește astăzi tineretul social-democrat? În problema pieței comune el este absolut scindat.

Front comun împotriva pieței comune

Încercați într-o zi să mergeți la întimplare și să ascultați mai cu atenție cînd se discută despre piața comună europeană și veți vedea că nu numai comuniștii spun „nu“. Sînt și mulți alții care-și amintesc cele întimplate pe vremea lui Hitler și care nu vor să uite crimele naziștilor. Sînt tot mai numeroși cei ce văd ce fel de fraternitate vom avea noi în această comunitate.

Pentru aceasta trebuie discutat despre piața comună, căci este necesar ca tineretul nostru să protesteze. Ni s-a dat dreptul de vot la 21 de ani, noi vrem, de asemenea, dreptul de a-l folosi. Cerem ca noi, tinerii, alături de vîrstnici, să hotărîm printr-un referendum viitorul Danemarcei. Noi nu putem răbda ca Danemarca să fie vîndută vechilor politicieni revanșarzi din Germania occidentală, pentru că noi trebuie să trăim în Danemarca viitorului și noi vrem ca copiii noștri să respire un aer proaspăt.

AM VĂZUT GERMANIA OCCIDENTALĂ ȘI GERMANIA RĂSĂRI- TEANĂ

Am văzut Germania. Am văzut atît Republica federală, cît și Republica Democrată Germană.

Am văzut țara aceasta, aceste două state, din punctul de vedere al unui african. Eu, ca și mulți dintre prietenii mei africani, doresc reunificarea Germaniei și pacea.

Mi-am găsit numeroși prieteni în cele două părți ale Germaniei. Noi, partizanii păcii și progresului, ne înțelegem unii pe alții. Ei se interesează de problemele noastre africane și nu sînt rasiști. Din păcate, în Republica federală am întîlnit părtași ai colonialismului. Mulți dintre colegii mei de studiu sînt nemulțumiți și indignați de a fi considerați, din cauza culorii pe care o are pielea lor, drept oameni de categoria a doua. S-a întimplat de multe ori ca poliția vest-germană să aibă o comportare brutală față de studenții africani care participă la demonstrații (de pildă, la Bonn și la Frankfurt).

Aceasta contravine cuvîntărilor rostite de politicienii vest-germani, care vor să-și afirme prietenia lor față de Africa. Ce putem crede noi, africanii, cînd vedem că ziarele din Republica Federală Germană se pronunță împotriva aspirațiilor la libertate din Angola, Algeria și Tunisia și iau fățiș partea colonialiștilor? Aceste ziare spun că noi, africanii, sîntem stupizi, înapoiți și murdari.

Trebuie să spun cu mîna pe inimă că în R.D.G. nu am văzut astfel de lucruri.

Noi, africanii, nu sîntem pentru Est, împotriva Vestului. Noi nu sîntem nici pentru Vest, împotriva Estului. În cursul discuțiilor pe care le-am purtat în R.F.G., această poziție era adesea neînțeleasă.

Politica noastră este neutralitatea. Conferința de la Belgrad a arătat aceasta o dată mai mult. Vrem să trăim în pace cu toate țările. Credem că pentru toate țările ar fi bine dacă ar urma calea spre coexistența pașnică și dacă, în loc de a se înarma, ele ar efectua dezarmarea.

Dacă sînt întebat cum văd eu, ca african, rezolvarea problemei germane, pot spune: și în această privință trebuie să se ajungă la pace. Războiul rece este foarte primejdios pentru o țară scindată. Ar fi bine dacă germanii și-ar rezolva în mod pașnic toate problemele și s-ar hotărî la neutralitatea militară. Sînt convinși că cu o astfel de Germanie noi am putea foarte bine coexista și colabora.

BARRY SAYDOU
student la medicină

ÎMPOTRIVA ACȚIUNILOR CONDUCE- RII UNIVERSI- TARE DIN VENEZUELA

uventud
ebelde

Cei ce conduc universitățile au creat un precedent funest atunci cînd, rupînd cu tradiția democratică existentă aici, începînd din anul 1958, au hotărît să exmatriculeze trei conducători de frunte ai mișcării studentești: Victor Ochoa, Americo Martin și Alfredo Maneiro. De asemenea, au interzis Federației studenților din Venezuela să folosească localurile publice pentru adunările ei.

Motivul acestei hotărîri condamnabile a fost protestul Federației studenților din Venezuela, prin intermediul numeroșilor săi reprezentanți, împotriva măsurii luate de guvern de a împiedica pe reprezentantul revoluției cubane, Carlos Puebla, să se adreseze studenților. Aceste exmatriculări, bazate pe un regulament disciplinar de natură reacționară, medievală, se alătură interdicțiilor aplicate studenților de a lua parte la viața politică. Ele nu ne surprind, întrucît vin din partea unui guvern și a unor organisme reacționare; ele nu ne surprind, întrucît forțele obscure, clericale, reacționare au declanșat atacul împotriva studenților, deoarece aceștia cer democratizarea universităților. Tocmai de aceea astăzi noi condamnăm cu tărie măsurile de exmatriculare luate împotriva liderilor democrați ai studenților, precum și manevrele urmărind pedepsirea studenților Perez Marcano, Garcia Ponce, Madrid Gonzales.

Vrem să atragem atenția că mișcarea universitară venezueliană este amenințată de un mare pericol, întrucît acțiunile de azi împotriva conducătorilor Federației studenților din Venezuela pot fi luate mîine împotriva oricărui student care a avut îndrăzneala să facă politică.

Față de aceasta, tineretul venezuelian trebuie să depună toate eforturile pentru a înăbuși reacțiunea din universități, pentru a întări mișcarea studentească și a demasca elementele adversare progresului democratic din mișcarea populară studentească și a corpului profesoral.

Tineretul, care este conștient de forța sa revoluționară, nu va permite ca cuceririle obținute prin lupta unei întregi generații de studenți să fie pierdute datorită manevrelor unei minorități pentru care universitatea nu înseamnă nimic.

Toți cei care au făcut liceul pe timpul burgheziei au rămas cu amintirea atmosferei reci și apăsătoare a claselor și coridoarelor întunecoase, neprimitoare, de cazarmă medievală. Ei urmăreau chipurile uscate, acrite de viață ale pedagogilor, care aruncau priviri lingușitoare odraslelor îngîmfate ale celor avuți și aspre, dojenitoare elevilor săraci, considerați a fi toleranți vremelnici. Oricînd puteau fi expediați acasă pentru că nu-și achită taxele școlare...

Mi-am amintit de aceasta prin contrast, vizitînd acum cîțva timp o școală, stînd de vorbă în jurul unei mari mese, să-i zicem „rotunde”, cu profesori, cadre ale organizației U.T.M. și mulți elevi, utemiști și pionieri de la Școala medie mixtă nr. 10 din Cluj. Cu totul altele sînt acum relațiile dintre profesori și elevi, alta e viața școlii, caracterizată de atmosfera entuziastă de muncă. Aveam impresia că mă aflu în mijlocul unei mari familii, sudată prin comunitatea de gânduri și preocupări, prin grija pentru felul în care cresc și se dezvoltă membrii ei, cu bucurii și griji împărtășite deopotrivă.

În discuție s-au ridicat probleme la ordinea zilei, s-au povestit întâmplări, au fost exprimate opinii din care se poate schița profilul vieții din școală, al organizației

U.T.M. de aici, se pot desprinde chipuri de utemiști din școala noastră nouă.

Toate drumurile duc spre... Învățătura

N-am vrut să fixăm cadrul discuției pe o anumită temă, dar, indiferent despre ce discutăm, totul revenea, cum e și firesc, la preocuparea principală a celor de aici.

— Ce discutăm la adunările generale ale organizației U.T.M.? În primul rînd despre învățatură, datoria noastră principală. Nu lăsăm să treacă timpul, mereu analizăm situația — precizează tovarășa Șarolta Taar, director-adjunct și secretara comitetului U.T.M. pe școală. În clasele a XI-a A și B s-a inițiat un lucru bun. Recent s-au organizat aici discuții asupra situației la învățatură la care au fost invitați și părinții. Pentru elevii buni a fost un stimul evident evidențierea de față cu părinții, iar celor cu note slabe sau absențe nemotivate nu le-a fost de loc ușor confruntarea cu aceștia, au fost ajutați să înțeleagă că noi toți nu putem tolera neglijența față de această primă îndatorire.

...Vorbeam despre prietenie, despre spirit tovarășesc și ajutor reciproc.

— Cîțiva utemiști din clasa

noastră au hotărît să vină cu o oră mai devreme la școală. Organizăm consultații sau meditații pentru unii elevi mai slabi la învățatură, le vedem temele, îi ascultăm la lecțiile la zi, spunea Karmos Fiametta din clasa a IX-a B.

Grupele de intrajutorare la învățatură s-au statornicit în viața elevilor. Dar chiar și individual, ca o formă a prieteniei, a ajutorului tovarășesc, cei mai buni pun umărul la îndreptarea notelor slabe sau mediocre ale colegilor, așa cum fac Stănilă Dumitru cu Lazăr Ioan sau Beretki Maria cu Neagoș Mircea dintr-a XI-a A. Prietenie, colegialitate... Iată noțiuni care capătă frumuseți noi o dată cu dezvoltarea conștiinței socialiste a elevilor.

„Nu te necăji, Martin”

...Oră de matematică la clasa a XI-a B. Tabla din perete, frumos ștersă, parcă așteaptă o mină sigură să-i aștearnă neaua cifrelor, liniilor, semnelor. Profesorul deschide catalogul. Emoție generală. E doar obiectul cu care unii „nu se impacă” prea bine...

— Licskay Martin, spune profesorul.

Martin este în general un elev bun, conștiincios, dar — nu știe de ce — astăzi a avut o tresărire cînd

și-a auzit numele. Pășește nesigur spre tablă. La început, mina sa lucra destul de ferm. Dar iată că începe să șovăie... Nesiguranța este totdeauna rezultatul unor cunoștințe șubrede. Într-adevăr, n-a putut să dea de capătul problemei. Și Martin s-a roșit, lăsînd capul în jos de rușine pentru nota care avea să urmeze. Nu s-a înșelat. A plecat spre locul său cu chipul întunecat. Deodată, un bileșel îi ajunge pe bancă. N-apucă să-l deschidă, cînd tovarășul profesor l-a observat. L-a cerut. „Nu fi necăjit, Martin. Miine după-masă tot vii la noi, vom recapitula împreună toată materia la matematică”. Ii scria colega și prietena sa Farkas Agneta.

Despre acest episod mi-au vorbit cei din clasa a XI-a B, care au fost totodată de părere că procedeul de a scrie bileșele în timpul orelor e prost, tulbură bunul mers al lecției. Dar gestul Agnetai e colegial și tovarășesc.

Spiritul camaraderiei, al adevăratei colegialități în care îi educă comunistii din școală pe utemiști se transmite mai departe celor mici, pionierilor. Moraru Aurica, Pălfy Csilla, Kilin Ecaterina din clasa a IX-a A sînt utemiste care s-au evidențiat în munca cu pionierii, au fost trimise să muncească ca instructoroase de detașament și și-au îndeplinit bine această obligație. În clasa a VIII-a B, unde

UTEMIȘTII DIN ȘCOALA

① Clădirea nouă a unei școli medii din Bacău.

② În laboratorul de chimie (Complexul școlar din Bîrlad),

rășilor dacă nu te îndrepti cât mai repede.

Colectivul a observat că Suciu Rodica dintr-a VIII-a C nu are o ținută corectă, umblă pieptănată urît, bătrînește. S-a discutat de multe ori cu ea, i-au explicat tovarășii de ce nu-i stă bine. Și iată că într-o zi Rodica a venit frumos pieptănată, cu codițe, și s-a dus să i le arate mîndră unuia dintre cei care au ajutat-o să înțeleagă, lui Cioba Viorica, dintr-a X-a A, locuitoarea secretarei comitetului U.T.M. pe școală. „Dacă vedem cum arăți, îți putem spune cine ești” — această zicală a prilejuit și o interesantă discuție a utemiștilor dintr-a XI-a. Ea s-a iscat de la o întimplare istorisită de tînărul profesor de educație fizică Liviu Harosa. Era vorba despre o elevă învîlnită pe stradă îmbrăcată fisticu, cu o ținută dezordonată. Pînă la urmă s-a dovedit că nu doar înfățișarea ei era foarte criticabilă, ci că aspectul exterior trăda, de fapt, lipsuri serioase de caracter, o slabă educație.

Întimplarea a strînit vii discuții în rîndul elevilor, care au luat o fermă atitudine critică, comparînd acest caz cu altele cunoscute de ei. Chiar și în drum spre casă au mai continuat întrebările, comentariile, extragerea învățămintelor folositoare pentru viața de elev.

Clasele noastre sînt vecine. Doar în orele de clasă, cînd cu toții sîntem la lecții, nu sîntem împreună. Chiar cum sună de pauză imi întîlnesc prietenii pe coridor, pe Didac Petru, pe Liczkoj Martin, pe Hensel Manfred, cei cu care sînt alături și la informările politice din cadrul organizației noastre a U.T.M., la muncă patriotică, în echipa de handbal în 7 a școlii. Încă din clasă a IX-a sîntem prieteni.

Elevii, profesorii au vorbit foarte frumos despre tradiția serbărilor în școală, cînd se cîntă, se spun versuri în limba lui Eminescu și a lui Petofi, se joacă sirba și ceardașul.

★

Discuția noastră a ajuns la sfîrșit. Dar utemiștii Școlii mixte nr. 10 din Cluj, cu fețele îmbujorate, m-au rugat să scriu neapărat despre una dintre excursiile lor pe care n-o vor uita niciodată, pentru ca tabloul vieții lor să fie mai complet, pentru a se înțelege mai bine de unde izvorăsc relațiile tovarășești care există în școala noastră nouă. În vacanța mare, cu un vagon special amenajat, însoțiți de profesori au cucerit orașe și locuri din țară, de la Bicaz pe litoral, prin noul Galați și tînărul București etc.

— Harta patriei noastre, pe care studiem la geografie, a luat parcă proporții uriașe, s-a animat. Minunate ni s-au înfățișat ochilor

dirigintă este tovarășa profesoară Ileana Bala, secretara organizației de bază a P.M.R., s-a petrecut un fapt emoționant. Pioniera Palaczkos Maria, care are acasă o situație specială, avînd ambii părinți infirmi, și-a fracturat un picior. Colegii ei au hotărît s-o ajute. Boksa Iosif, Kiss Ida, dar mai ales Covacs Ana o vizitau des, îi duceau zilnic lecțiile, i-au reprodus explicațiile din clasă, o ascultau ca să vadă dacă își pregătește bine temele. Au însoțit-o la spital cînd a trebuit să i se pună piciorul în ghips. Mariei îi era cam frică de doctor, dar faptul că știa că la ușa cabinetului medical stătea un coleg îi dădea curaj.

Opinia colectivului

Și disciplina este o chestiune care-i preocupă mult pe elevi. Există în școală posturi utemiste de control, menite să ajute la întărirea disciplinei, la susținerea opiniei colectivului, care nu poate tolera chiulul, dezordinea. Banderolele albastre ale membrilor acestor posturi fac coșmare leneșilor, indisciplinașilor. Nu e plăcut să primești o observație de la colegul aflat în post, să constitui „un subiect” pentru materialele gazetei satirice a postului utemist de control, să fii pus în discuția tova-

Pe derdeluș cu sania în tabăra pionierilor și școlariilor din Sinaia

Umăr la umăr

În colectivul acesta unit de la Școala medie mixtă nr. 10 din Cluj învață laolaltă elevi români și maghiari. Lucrul acesta n-a fost subliniat în discuția noastră pentru că nimănui nu i s-a părut ceva deosebit; prietenia dintre ei este un lucru firesc, integrat organic în viața de fiecare zi.

— Cu colegii noștri dintr-a XI-a B, spunea Victor Opreș de la A, sîntem tot timpul laolaltă.

orașele moderne, giganții industriali, zeci și zeci de fabrici noi, sate renăscute, toate completînd neasemuita natură a țării, a spus cineva. Toate realizate prin grija partidului, prin eforturile poporului muncitor. Lor le datorăm viața noastră fericită, posibilitățile nelimitate care ne stau în față. Toate acestea trebuie răsplătite prin muncă. Și învățătura noastră contribuie la înălțarea luminosului edificiu socialist.

V. SAFIANU

NOASTRĂ

Prietena noastră CARTEA

„UNDE VÎNTUL MIROASE A PETROL“

Cunoscut mai ales ca reporter și publicist cu o activitate susținută și profund ancorată în contemporaneitate, Ioan Grigorescu se relevă încă o dată, prin ultimul său volum, ca un iscusit prozator.

Cum spațiul de care dispunem nu permite discutarea tuturor celor cincisprezece povestiri din volum, ne vom opri mai ales asupra celor două. Din ele am putea reconstitui — fără a respecta ordinea lor în carte — biografia pilduitoare și emoționantă a unei generații de tineri crescuți de partid în focul luptelor revoluționare pentru o viață mai bună, pentru socialism. Cartea, în întregul ei, generează prin intermediul eroilor pozitivi, legați de lupta partidului, nobile simțăminte: sete de viață, atitudine constructivă, pasiune creatoare, romantism revoluționar, dăruire față de cauza socialismului. De aceea lectura ei o recomandăm în mod special tinerilor. Aceste caracteristici ale omului nou au rădăcini adânci în glorioasele tradiții revoluționare ale clasei noastre muncitoare și cunoașterea lor și pe aceste planuri este de mare folos tinerilor.

...La Timiș, un canton C.F.R. mai jos de Predeal, Fănuță al lui Ionică Grigore Băltărețu asistă la adevărate minuni săvârșite de „tîzul“

său, Fane Grădeanu, mecanic de locomotivă (oprirea unor vagoane de marfă scăpate în jos pe pantă cu o viteză amețitoare, prinderea între tampoanele vagoanelor a unei farfurii de faianță fără a o sparge etc.), și este definitiv cucerit de acesta. Dar revelația cea mai mare a lui Fănuță e activitatea revoluționară a lui Fane, lupta acestuia curajoasă în rindul comuniștilor în ilegalitate. Iar cînd Fane Grădeanu cade împușcat de jandarmi, în urma lui se va profila simbolică umbra lui Fănuță, care va continua lupta pe care mintea lui, deși încă crudă, o intuiește drept cea mai dreaptă și nobilă, asemenea, bunăoară, lui Horia Predescu din povestirea „Încă trăiește“. Acesta, fiu de muncitor comunist, își începe activitatea revoluționară în pragul adolescenței. Cu o îndirjire pilduitoare, în ciuda unor boli și răniri grave de pe urma bătăilor suferite la siguranță, el continuă astăzi, cu aceeași abnegație, să se dăruiască cauzei noastre mărețe, învingînd pînă și medicina în pronosticurile ei și anunțîndu-și modest triumful asupra morții, prin telegrame trimise prietenului: încă trăiește! Trăiește pentru că orea și știe că e necesar, pentru că mai orea să muncească, să construiască, pentru că misiunea lui n-a fost încheiată. Trăiește pentru că iubește viața, oamenii.

Căutarea petrolului e remarcabil surprinsă în implicațiile ei prin chipul inginerului din povestirea ce dă titlul volumului. Acesta nu numai că nu se dă bătut în fața unui insucces momentan, nu se lasă copleșit de umbrele lui, ci își trage parcă permanent din propria-i ființă alte și alte resurse, forțele pentru viitoare investigații. Simțurile lui adușmea petrolul în preajma sondelor părăsite, secătuite de sălbatică stăpînire burghezo-moșierească. Uneori dă greș. Pentru că viața nu se compune numai din succese. Trebuie însă să înveți a învinge greutățile, insuccesele momentane. Și acest lucru îl știu eroii cărții lui Grigorescu, îl învață în preajma comuniștilor, a muncitorilor mai vîrstnici. Este emoționantă figura lui Nistoraș din „Ochii lupului“, care forează pe o noapte cu viscol năprasnic, împreună cu tovarășii săi. Interesant e că aceștia, deși complet izolați prin furtună de schelă, deși în preajma lor strălucesc siniștri ochii lupilor,

„Alegeți-vă lectura preferată!“ — îi îndeamnă tîmștii și pionierii din comuna Brazi, regiunea Ploiești, pe consătenii lor pe care îi vizitează acasă pentru a le ușura procurarea cărților

nu sînt singuri; ei se simt legați prin mii de fire de colectivitate. E un alt sens al cărții lui Ioan Grigorescu, prezent în multe din paginile ei.

Cei de mai sus sînt cîțiva dintre eroii povestirilor din cartea de față. Sînt tineri educați și crescuți de partid prin faptele și gîndurile lor, prin elanul cu care se dăruiesc luptei pentru socialism. Copilăria unora dintre ei a fost torturată de coșmarul războiului, al deportărilor, cum e cea din „Țiganiada 1942“, în care e evocat episodul zguduitor al raderii de pe fața pămîntului a unui sălaș de țigani. Ei au fost martorii jafurilor perceptorilor burghezo-moșierești pe „Strada Luciana“, ai sinuciderii unora întorși cu visurile frînte dintr-o Americă mistificată ca țară a tuturor posibilităților („Comoara lui

VĂ RECOMANDĂM SĂ CITIȚI

G. CĂLINESCU Enigma Otiliei — roman. Supracoperta și coperta: L. Bardóc. Cuvînt înainte de Paul Georgescu 440 pag. — 9,50 lei; 14,30 lei (cartonaț)

Ed. pentru literatură

M. DAVIDOGLU Trandafirul negru (Între cer și pămînt) — Schiță dramatică într-un act. (Colecția „Teatrul de amatori“) 114 pag. — 2,20 lei

Ed. pentru literatură

I. HOREA Coloană în amiază — versuri 156 pag. — 8,65 lei

Ed. pentru literatură

G. NESTOR Vodă Cuza la Hanul Cucului — povestire. Ediția a II-a. Ilustrații de Coca Crețoiu-Seinescu 30 pag. — 4 lei.

Ed. tineretului

P. NICOARĂ Despre preziceri, oracole și ghicit 96 pag. — 1,65 lei

Ed. militară

O. E. KOTZEBUE Pe oceanele lumii. Cea de-a treia călătorie în jurul lumii 1823—1826. Traducere din limba rusă de Eleonora Mircea. Cuvînt înainte de Ion Vlăduțiu 400 pag. — 11,80 lei

Ed. științifică

* * * Agenda elevului — 1962 176 pag. — 4 lei

Ed. tineretului

H. ZILIERU Florile cornului tînar. Prezentarea grafică a colecției Val Munteanu. Cuvînt înainte de Otilia Cazimir („Lucașfărul“) 112 pag. — 3 lei

Ed. pentru literatură

Montezuma“), ai arestării învățătorilor pentru că s-au străduit să facă posibilă ținerea lecțiilor („Pavilionul“) etc. Au trăit și au fost victimele jafului cliicii de capitaliști străini sau autohtoni ce operau în petrol, au văzut ruinîndu-se sate întregi („Febră“, „Pioșenie“ etc.). Dar mai presus de toate au cunoscut și unii au și participat la bătăliile duse de partid pentru crearea acestei lumi noi pe care o iubesc cu pasiune. Azi visul lor și al celor ce se ridică o dată cu ei este nestînjinit, îi dau viață oamenii muncii, conduși de partid.

Unde vîntul mirosea a petrol domneau înainte jaful, crima premeditată, mirosea a singe; unde vîntul miroase azi a petrol se ridică o lume nouă, o viață al cărei sens fascinant îi îndeamnă pe visători să cuteze, le dă elanuri pentru fapte mărețe.

GEORGE MUNTEAN

Un număr mare de tineri s-au adunat în sala de festivități a Casei de cultură a tineretului din raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Cea mai mare parte sînt de la Fabrica de confecții și tricotate „București”. Privesc nerăbdători spre scenă, vorbindu-și pe șoptite. Deodată, sala frează de un ropot de aplauze. Pe scenă apar poeta Nina Cassian, scriitorii Titus Popovici și Francisc Munteanu. Au fost invitați la casa de cultură de către comitetul U.T.M. al acestei fabrici pentru a vorbi tinerilor despre chipuri de comuniști oglindite în literatura noastră actuală. După liniștea care domnește îți dai seama de interesul cu care fiecare tînar ascultă pe vorbitori. Încet, încet, eroi cunoscuți și îndrăgiți de tineri prind viață. Anton Filip din romanul „Bărăgan” al lui V. Em. Galan, Ardeleanu din romanul „Setea” al lui Titus Popovici și mulți alții.

Tinerii pun întrebări, se nasc discuții. Vor să cunoască cum au fost creați acești eroi, dacă ei există într-adevăr, vor să știe ce se înțelege prin tipizare. Toate sînt întrebări firești, născute din dorința fiecărui tînar de a pătrunde procesul de elaborare a unei opere literare, de a-și îmbogăți în permanență cunoștințele de cultură generală.

De fapt, aceasta nu este prima dată cînd tinerii de aici au avut prilejul să discute probleme legate de literatură. De nenumărate ori, la club, la casa de cultură, comitetul U.T.M. al fabricii a organizat întîlniri cu scriitori, recenzii, seri literare, care întotdeauna au atras un mare număr de tineri.

...Melodia sprintenă a caza-ciocului, cîntată cu măiestrie la un acordeon, e de-a dreptul irezistibilă. Nu poți trece pe lîngă club fără să intri și s-o ascuți. Dar, ia te uită! În mijlocul unui grup de tineri care, entuziasmați, bat din palme în ritmul dansului, se învîrte în piruete amețitoare un băiețandru în costum căzăcesc, cu păr blond căzut în inele pe frunte.

— Este Tudor Constantin de la sectorul 6, șoptește cineva cu mîndrie în glas.

Numai cînd a încetat acordeonul, i-am putut cunoaște pe Tudor Constantin și pe ceilalți membri ai echipei de dansuri. Tudor este cel mai bun dansator. Pe lîngă muzică, dansurile — și în special dansurile populare românești și sovietice — sînt a doua lui pasiune din timpul liber.

Și copiii muncitorilor fabricii contribuie la îmbogățirea programelor din timpul liber

In timpul LIBER

În zile fixe ale săptămîinii vine la club și, împreună cu ceilalți membri ai echipei, face repetiții. Formația de dansuri a fabricii și-a căpătat de mult faimă și în fabrică, și la casa de cultură, cu prilejul unor programe prezentate.

Am aflat că sînt peste 1 500 de tineri care-și petrec timpul liber activînd într-una din formațiile artistice existente în fabrică. Unii participă la echipa de cor, alții la brigada artistică de agitație, alții în orchestra de muzică ușoară sau în cea de muzică populară.

Astăzi, pentru că nu au cursuri — Teodor Constantin și alți cîțiva membri ai echipei de dansuri sînt și elevi la școala serală — vor merge la operă. Și-au procurat bilete prin comitetul organizației U.T.M. din secția lor. De la începutul anului au vizionat în colectiv numeroase spectacole de operă, piese de teatru sau filme, au audiat concerte. Responsabilul cultural din comitetul U.T.M. al secției se îngrijește întotdeauna să le procure biletele la timp.

...De multe ori, după-amie-

Membri ai brigăzii artistice de agitație a Fabricii de confecții și tricotate „București” la repetiții

de lei. Rînduite frumos în rafturi stau operele lui Sadoveanu, Caragiale, Tolstoi, Cehov, Balzac.

Despre cărțile citite, ea a vorbit de multe ori și în secție cu prilejul unor „joi ale tineretului” sau al unor seri literare.

Printre tinerii muncitori de la fabrica de confecții și tricotate sînt mulți care în timpul liber stau ceasuri întregi aplecați peste filele unei cărți. Numele lor se află scris în cele 2 000 fișe de la bibliotecă.

...Nu era prea ușor de ghicit că în după-amiaza aceasta voi întîlni tineri de la fabrică și printre elevii școlii populare de artă. Și totuși iată-l pe Constantin Dedu. Este în anul II la acordeon. După ce a învățat mandolină, a trecut la acordeon. Îi place mai mult, spune el.

Ca și mulțor tineri din fabrică, lui Constantin Dedu îi este dragă muzica. Împreună cu alți cîțiva tineri care știu să cînte la diverse instrumente, vrea să alcătuiască o brigadă artistică de agitație a secției a 6-a unde lucrează. Au primit și sprijinul comitetului U.T.M. din secție. Pînă acum au și făcut cîteva repetiții. Aceasta este deocamdată un secret pe care totuși mi-am permis să-l dezvălui.

...Ți-ar trebui zeci de pagini pentru ca să poți cuprinde în ele mulțimea și varietatea de preocupări pe care le au în timpul liber tinerii muncitori ai Fabricii de confecții și tricotate „București”: artă, literatură, dans, sport, excursii, vizite prin capitală, întîlniri cu personalități din diverse domenii.

Tot atîtea preocupări, pasiuni cîte sute de tineri numără fabrica. Toate exprimă dorința lor de a cunoaște cît mai mult din comorile culturii, de a deveni oameni cu cunoștințe multilaterale, cu un larg orizont. Toate aceste preocupări, pasiuni sînt atribute firești ale vieții fericite pe care o trăiește tineretul din patria noastră.

V. MOCANU

VĂ PREZENTĂM NOUL FILM ROMÎNESC:

P O R T O F R A N C O

- Scenariul — Mihnea Gheorghiu
- Regia — Paul Călinescu
- Imaginea — Ion Cosma
- Muzica — Radu Șerban

Noua producție a Studiourilor „București” este inspirată după romanul „Europolis” de Jean Bart. Este evocată aici viața portului nostru dunărean Sulina la începutul secolului al XX-lea, când fusese declarat „port liber” (porto-franco), fiind în realitate sub dominația Comisiei europene a Dunării, exponentă a imperialismului. Acțiunea se desfășoară pe fondul social plin de contradicții accentuate de acest specific al orașului. Mai rapace este aici goana după avere a burgheziei, al cărei reprezentant tipic — conu Petrache armatorul — vrea să-și aibă partea la afacerile în stil mare pe care le pune la cale Comisia europeană. Stamate, proprietarul localului „Café modern”, cu decăzuta lui soție Penelope, care-l înșală, storcându-l de bani, frizerul Nicu Politicu visează și ei la o îmbogățire peste noapte, care să-i aducă în rînd cu „grangurii”.

La polul opus stau dirjii muncitori ai portului, care privesc cu ură cum sudoarea lor umple de aur buzunarele imbuibaților. Și iată că în viața eroilor filmului intervine o întâmplare neprevăzută: întorcerea din America a lui Nick Santo, fratele lui Stamate, emigrat în urmă cu ani. În legătură cu această veste, conu Petrache, Stamate își freacă miinile de bucurie. Presupușii dolari ai oaspetelui sînt investiți în afaceri care să-i îmbogățească peste noapte. Iată și ziua mult așteptată: sosește Nick împre-

ună cu fiica sa Evantia, o mla-tră. Numai că mult dorita Americană, „țara tuturor posibilităților”, nu l-a umplut de dolari pe Nick, dimpotrivă. Visele celor care l-au așteptat atîta se spulberă în fața tristei realități. Stamate este nevoit să-și incendieze casa ca să poată ieși din încurcăturile financiare. Nick, în cele din urmă, își mărturisește sărăcia și se duce în port să caute de lucru. Dar portul este complet paralizat de grevă și, la înapoiere, cade ucis de propriul lui frate.

Lăcomia burghezilor, în goana lor nestăvilită după avere, nu cunoaște margini — este una din concluziile filmului. La fel ca și spulberarea mitului pe care îl reprezenta America pentru cei

care visau la o îmbogățire peste noapte.

Printre interpreții acestui nou film românesc sînt actorii: Ștefan Ciubotărașu, Simona Bondoc, Geo Barton etc.

Una din premierele cinematografice ale lunii ianuarie a fost și „Cinci zile și cinci nopți”, coproducție a Studiourilor „Mosfilm” și „Defa”. Filmul este inspirat de fapta eroică a soldaților sovietici care au salvat în cel de-al doilea război mondial tablourile vestitelor Galerii din Dresda. În fotografie: un cadru din acest film

Două

*spectacole
pentru*

mari și mici

Premierele actualei stagiuni a Teatrului pentru tineret și copii, care se adresează în mod special celor mai tineri spectatori, vin să umple un gol resimțit în repertoriul teatral în ce privește piesele inspirate din viața copiilor zilelor noastre. Autenticitatea, actualitatea problemelor ce se dezbate în „Băiatul din banca a doua” de Al. Popovici și „2 la aritmetică” de N. Klikova, prospețimea și elanul cu care sînt puse în scenă și interpretate aduc bucurie spectatorilor. Caracterul lor moral izvorăște din contemporaneitate, chestiunile de etică care-l preocupă pe eroi au ca etalon morala comunistă. Iar forma, foarte accesibilă, antrenantă, a celor două spectacole, ține seamă de specificul vârstei spectatorului, de preferințele lui. Întîlnim aici din plin umorul, muzica, voia bună. În amîndouă s-a reușit realizarea unei cît mai strînse legături între scenă și spectatori. Aceștia din urmă — putem spune — au un rol însemnat în spectacol, sînt adesea solicitați, întrebați și con-

Abonamentele tineretului

O anume specificație de pe afișele concertelor Filarmonicii din Cluj ne-a atras atenția: „abonamentele tineretului”. Ce sînt ele? Cum contribuie la educația muzicală a tinerilor? Ce alte forme inițiază această instituție pentru a trezi și cultiva gustul pentru muzică al tineretului? Cu aceste întrebări ne-am adresat tovarășului Iosif Covaciu, director adjunct al Filarmonicii din Cluj, care

ne-a relatat următoarele: — Preocuparea pentru formarea noului public al concertelor simfonice, implicat pentru publicul din viitor, stă și la noi pe primul plan. Pentru aceasta, desigur, ne îndreptăm atenția spre tinerii din fabricile, instituțiile, școlile și facultățile orașului. Pentru ei am organizat săptăminal concertele educative incluse în „abonamentele tineretului”. În fiecare du-

mănică dimineața, posesorii acestor abonamente umplu sala de concert a Casei universitarilor. Ce le oferim? Întregul program al concertelor noastre obișnuite, însoțit de explicații. Acestea fac scurtă incursiune în epoca în care a fost scrisă respectiva lucrare, oferă date biografice ale compozitorului, vorbesc despre conținutul de idei, despre construcția muzicală. Orchestra exemplifică

cele relatate verbal. Este foarte important pentru ce vrea să învețe a pătrunde „tainele” muzicii să ia contact nemijlocit cu temele, motivele muzicale, care stau la baza lucrărilor simfonice, ca apoi să le recunoască în concert, să le urmărească metamorfoza.

Aș vrea să subliniez un lucru. Publicul acesta tînăr, pe care căutăm să-l formăm, primește cu entuziasm noul, îl interesează creația muzicală contemporană, atît cea din țara noastră, cît și ceea ce e mai valoros peste hotare. Bineînțeles, alături de admirația sa pentru tot ce s-a realizat mai bun în muzică de-a lungul timpurilor.

Munca noastră de răspundere a culturii muzicale se concretizează și prin concertele-lecții organizate lunar. Ele se adresează celor neinițiați, îi învață, cum s-ar zice, alfabetul. Aici se explică particularitățile diferitelor instrumente, formele muzicale etc. Formațiile de cameră ale filarmonicii exemplifică executînd fragmente sau piese întregi dintre cele mai reprezentative. Pentru atra-

gerea unui număr cît mai mare de tineri la concertele-lecții, colaborăm strîns cu profesorii de muzică din școlile profesionale, medii etc.

În sfîrșit, pentru că s-a dovedit cît de mult contribuie la apropierea de muzică concertele organizate chiar la locul de producție, am folosit larg acest mijloc de educare. Aproape că nu există întreprindere a orașului nostru unde să nu fi dat un asemenea concert, cu un program bogat, alcătuit din piese de mare popularitate, accesibile, la care și-au dat concursul numeroși soliști.

(Aici tovarășul Covaciu a arătat cu mindrie o placchetă dăruită de colectivul de muncă de la „Metalul roșu”, filarmonicii. O amintire a clipelor plăcute petrecute împreună—muncitori și artiști.)

Strădania permanentă de a forma acest nou public este din zi în zi tot mai vizibil răsplătită prin numărul mare de tineri care umplu sala de concert, auditoriul entuziaș și sensibil, plini de dorința de a se cultiva.

sultați de personaje scenice, își dau concursul pentru realizarea „atmosferei” necesare acțiunii.

Micul spectator empătă aiei și unele cunoștințe despre arta amănării spectacolului, totul este adunat mai aproape de viață, eroii pieselor circulează printre spectatori, regizorul își „face meseria” în văzul tuturor, iar decorurile ingenioase, folosite judicios, sînt accesorii care pun în mișcare dorința de a afla, bogata fantazie a copiilor, neîngreunînd desfășurarea întâmplărilor de pe scenă, jocul actorilor. Atunci cînd narațiunea cere schimbări mari de cadru, se recurge la proiecția cinematografică, cu mai ample posibilități de cuprindere, mai dinamică.

„Băiatul din banca a doua” are caracterul unei fabule menite să cultive la copii dragostea pentru muncă, necesitatea de a fi folosiți construcției vieții noi, spiritul solidarității, disprețul, ura față de tot ce se pune de-a curmezișul mersului nostru înainte. Sînt aduse pe scenă peripecțiile lui Marin, ursul cel mic, care împreună cu Anita-verișă, arișul Sever,

rîndunica Nușă etc., se alătură elanului general și-și aduce contribuția la ridicarea construcției orașului din pînure. Jocul viu și nuanțat al actorilor îi face pe copii să recunoască la aceste personaje simbolice, alături de caracterele specifice, unele din propriile lor însușiri, deprinderi, năzuințe, și astfel drumul lui Marin spre adevăr ajunge să fie urmărit cu interes, încurajat, susținut.

În celălalt spectacol, eroii sînt copii, un colectiv de copii sovietici din zilele noastre, care luptă, ajutat de vîrstnici, pentru continuarea lui perfecționare morală. Farmecul acestuia rezidă din avîntul, puritatea sufletească cu

care a pornit să se războiască cu „gogoșile” îndrăgite de Șurka cînd încearcă să se dezică de caietul său de aritmetică „împodobit” cu un 2, cu exagerata preferință a Leolei pentru cărțile de aventuri, cu năvitatea Măței. Viața colectivului ne este înfățișată bogată în preocupări, iar componenții lui sînt copii inteligenți și inventivi, perseverenți în atingerea țelului, cu un înalt spirit de colectivitate.

Cele două spectacole (primul regizat de Ion Cojar, al doilea de Tudorel Popa) se bucură de succes nu numai în rîndul copiilor, ci și al însoțitorilor lor, al celor de toate vîrstele.

S. FOCȘĂNEANU

Scenă din spectacolul cu piesa „Băiatul din banca a doua”

Scenă din spectacolul cu piesa „2 la aritmetică”

Șapte ani de luptă pentru independență în ALGERIA

În acest răstimp, Algeria a arătat lumii exemple glorioase de eroism și sacrificii. Spiritul de luptă neclintit al patrioților algerieni este o dovadă că oricâte mijloace folosesc forțele colonialiste, ele nu pot zdrobi hotărîrea unui popor gata să obțină cu orice preț independența sa.

Timp de peste 130 de ani, colonialiștii francezi au folosit toate mijloacele pentru a înăbuși lupta poporului algerian împotriva regimului colonial. Ei sînt răspunzători pentru pierderea a aproximativ un milion de vieți omenești. În această țară, transformată într-o vastă închisoare, sînt condamnați să piară încă un mare număr de patrioți algerieni.

1 noiembrie 1954 a intrat în istorie ca semnalul declanșării mișcării armate de eliberare națională algeriană. În această zi, poporul a luat în mîni armele pentru a-și cîștiga independența.

Acești 7 ani de război împotriva unei armate colonialiste cu un efectiv de sute de mii de soldați, echipată cu armele cele mai moderne și ajutată din punct de vedere material și moral de puterile N.A.T.O., mai ales de Statele Unite și statul german de la Bonn, sînt plini de semnificație. Lupta patrioților algerieni este lupta tuturor celor cărora le sînt dragi libertatea și independența; este un front de acțiune al popoarelor din in-

treaga lume împotriva sistemului imperialist. Ea face parte din mișcarea revoluționară antiimperialistă care transformă continentul african, este exprimarea dorinței popoarelor arabe de a-și construi state libere și independente. Istoria ei constituie un pas important în mișcarea antiimperialistă care se dezvoltă pe continentele vaste ale Asiei, Africii și Americii Latine.

Mișcarea de solidaritate cu Algeria nu are frontiere, ea se dezvoltă în toate țările lumii, inclusiv în Franța. Crește rapid numărul guvernelor care recunosc G.P.R.A. (Guvernul provizoriu al Republicii Algeria). Țările socialiste și multe țări care și-au cucerit de curînd independența sprijină cu căldură lupta poporului algerian. La conferința șefilor de state neangajate, care a avut loc la Belgrad, guvernul provizoriu algerian și-a avut locul său în calitate de partener pe deplin egal cu ceilalți participanți.

Tineretul lumii a luat parte întotdeauna la mișcarea de solidaritate cu lupta poporului algerian, inițind acțiuni, organizînd sute de manifestații și mitinguri. Multe organizații de tineret au dus cu entuziasm și cu succes campanii de solidaritate pentru strîngerea de ajutoare materiale destinate Algeriei.

F.M.T.D., credincioasă principiilor sale anticolonialiste și antiimperialiste, potrivit convingerii că fiecare națiune are dreptul la autodeterminare, a sprijinit fără rezerve lupta eroică a poporului algerian pentru independență. Ea a condamnat politica colonialistă a Franței și a dat tot ajutorul material și moral poporului algerian în lupta sa dreaptă.

F.M.T.D. a chemat toate organizațiile internaționale, și în special W.A.Y., U.I.T.S., precum și organizațiile lor membre, să ajute și să participe la acțiuni comune de sprijinire a poporului algerian. Din păcate, pînă în prezent nu a fost obținută adeziunea lor. Totuși, comitetul internațional de solidaritate cu tineretul algerian cuprinde zeci de organizații de tineret, naționale și internaționale, cu vederi politice și ideologii diferite. Expresia unității mondiale pentru sprijinirea Algeriei au constituit-o condamnarea unanimă a politicii colonialiste a guvernanților Franței și sprijinirea luptei poporului algerian pentru independența sa de către reprezentanții a 350 de organizații de tineret și studențești care au luat parte la Forumul de la Moscova.

Cei 7 ani de luptă au fost sărbătorii într-o atmosferă de optimism și de încredere. Atît pe cîmpul de luptă, cît și pe arena politică, frontul de eliberare națională algerian a obținut victorii considerabile. Acești 7 ani au întărit armata de eliberare națională și au insuflat întregului popor încrederea în victoria sa finală.

Marile manifestații organizate de poporul algerian în decembrie 1960, în cursul cărora s-a înălțat mîndru drapelul armatei de eliberare națională, cele de la 5 iulie 1961, care au avut ca lozinci unitatea algeriană și integritatea teritorială, precum și puternicele manifestații ale algerienilor care trăiesc în Franța, arată în mod clar caracterul de masă al mișcării de eliberare și deplinul sprijin al poporului algerian acordat armatei de eliberare.

Urmîndu-și consecvent politica sa colonială, guvernul De Gaulle a fost totuși constrîns, de loviturile primite de la armata de eliberare a Algeriei, de presiunea exercitată de opinia publică mondială și de forțele franceze democratice, dornice de pace, să recunoască dreptul poporului algerian la autodeterminare și să cadă de acord pentru a negocia cu G.P.R.A. Cu toate acestea, atitudinea guvernului francez a dovedit că s-a hotărît să participe la tratative numai pentru a înșela opinia publică mondială și a încerca să obțină prin negocieri ceea ce nu a putut obține prin forță. De aici au provenit și eșecurile întîlnirilor de la Melun, Evian și Lugrin.

Hotărîrea guvernului De Gaulle de a împărți Algeria și de a lipsi de patru cincimi din teritoriul său — de Sahara —, de a cere constituirea unor teritorii sub dominație franceză, baze militare; revendicarea unui statut privilegiat pentru algerienii de origine europeană; refuzul de a renunța la ideea creării unei așa-zise a treia forțe sau la aceea de a instala o putere executivă provizorie a marionetelor franceze în Algeria; refuzul de a recunoaște G.P.R.A. drept reprezentant al poporului algerian — toate acestea înseamnă o încercare de a impune neocolonialismul în Algeria și a transforma teritoriul acesteia într-o bază militară care să amenințe securitatea și aspirațiile tuturor popoarelor africane, precum și pacea mondială.

Poporul algerian, purtînd un război eroic, a dat totdeauna dovadă că este gata să înceapă negocieri de pace cu Franța, dar cu garanția că astfel de negocieri tind să asigure deplina aplicare a principiului autodeterminării, adică independența. Chiar de la formarea sa, noul guvern algerian, condus de Iusuf Ben Kheda, a reînnoit acest apel adresat Franței.

Prin refuzul de a lua măsuri hotărîte împotriva elementelor ultracolonialiste din Franța și din Algeria, elemente responsabile de asasinat și crime odioase, guvernul francez dovedește că vrea continuarea războiului.

Pe de altă parte, guvernul algerian dă garanții potrivit cărora cetățenii algerieni de origine europeană se vor bucura de o

deplină libertate și de drepturi egale cu drepturile tuturor celorlalți cetățeni într-o Algeria independentă.

Guvernul francez a folosit efective de peste 100 000 de polițiști în Algeria și în Franța pentru a împiedica poporul algerian să sărbătorească pașnic aniversarea mișcării sale de eliberare. În ciuda acestei desfășurări de forțe, poporul algerian s-a ridicat ca un singur om și și-a afirmat sprijinul pentru cauza sa dreaptă, pentru G.P.R.A.

Forțele retrograde nu snt capabile să oprească marșul invincibil al eliberării. Lupta eroică a poporului algerian continuă. Victoria lui este sigură, dar pentru a o face mai apropiată de noi, popoarele și tineretul din întreaga lume trebuie să desfășoare pe o scară și mai largă

acțiuni notorii împotriva imperialismului și lupta eroică Algeriei. Poporul algerian are nevoie din ce în ce mai mult de ajutor moral și material.

Pentru a pune capăt războiului criminal al colonialiștilor francezi împotriva patrioților Algeriei, F.M.T.D. a lansat următorul apel către toate popoarele din lume:

— Acționați asupra guvernului francez ca acesta să înceapă negocierile care să ducă la deplina aplicare a autodeterminării algeriene.

— Condamnați manevrele colonialiștilor francezi, care încearcă să violeze integritatea teritorială națională a Algeriei.

— Chemați toate guvernele care încă nu au recunoscut G.P.R.A. să facă aceasta acum și să intervină la O.N.U., în timpul dezbaterilor asupra problemei algeriene, în așa fel încât politica colonialistă a Franței

sa fie condamnată; să se înceapă negocierile de pace cu G.P.R.A.

Cu prilejul zilei de 1 noiembrie, F.M.T.D. a organizat un mare număr de acțiuni de solidaritate. Printre acestea a fost și publicarea unei declarații adresate tuturor organizațiilor membre, care snt chemate să organizeze mitinguri, manifestații, adunări și campanii pentru colectarea de materiale și fonduri destinate Algeriei luptătoare.

O soluționare pașnică rapidă a problemei algeriene poate fi găsită numai în cazul când Franța renunță la politica ei colonială în Algeria.

Oricât de mari ar fi sacrificiile, victoria finală aparține poporului algerian și se apropie cu pași mari ziua când Algeria va fi un stat liber, independent.

DARA TAWFICK

ANGOLA ÎN FLĂCĂRI

In Angola, colonia portugheză din Africa occidentală, care, având o suprafață de 1 250 000 de kilometri pătrați, este de 14 ori mai mare decât Portugalia, cei 4 500 000 de băștinași nu mai pot suporta jugul imperialist și s-au ridicat la luptă pentru a-și cuceri libertatea. Având mine de diamante, aur și aramă, plantații de porumb, orez, trestie de zahăr, cafea și tutun, Angola este una dintre coloniile cele mai bogate ale Portugaliei.

Angola este bogată, dar bogățiile nu aparțin încă poporului său.

Portugalia este puterea colonială care și-a câștigat în lume o tristă faimă. Prin teroare, asasinat și prin câteva așa-zise „concesii democratice“, dictatorul portughez Salazar exploatează pînă la sînge pe băștinași. Ca și în toate coloniile portugheze, în Angola, sclavia, interzisă din 1873, a fost de fapt păstrată sub diverse forme. Potrivit legilor portugheze, toate coloniile snt declarate provincii ale Portugaliei. Prin aceasta, din punct de vedere juridic, toate încercările băștinașilor de a se elibera, de a-și cuceri independența snt considerate probleme interne ale Portugaliei... Guvernul portughez vrea să împiedice O.N.U. sau alte organizații internaționale de a lua cunoștință și de a acționa împotriva situației existente în Angola. S-a făcut astfel cu neputință ca comitetul O.N.U. înființat pentru a examina cele ce se petrec aici să-și poată începe activitatea.

Intrucît toate coloniile portugheze snt declarate provincii ale Portugaliei, toți băștinașii care locuiesc în aceste colonii snt declarați „portughezi“. Dar un „statut particular“ stabilește că băștinașii, deși snt recunoscuți ca cetățeni ai Portugaliei, se împart în „civilizați“ și „necivilizați“. „Civilizați“ trebuie să știe să citească și să scrie, să vorbească limba portugheză, trebuie să aibă bani pentru a putea plăti impozitele, să fie creștini... Numai în aceste condiții li se acordă drepturile de cetățeni portughezi.

Din cei 4 500 000 de băștinași din Angola, numai 40 000 au fost recunoscuți „cetățeni“ ai Portugaliei, adică nici măcar 1% dintre băștinași.

„Necivilizaților“ nu li se acordă nici un fel de drepturi și ei snt mobilizați ca muncitori la mine și pe plantații; condițiile lor de viață snt mai rele decât ale sclavilor.

Ziarul londonez „Observer“ a publicat un raport alcătuit de fostul inspector general al coloniilor portugheze, căpitanul Galvao, care, prin capturarea transatlanticului „Santa Maria“, a atras atenția opiniei publice mondiale asupra regimului terorist din Portugalia. În acest raport, Galvao arată că munca forțată este un rău cu mult mai mare decât sclavia în forma sa veche, ea permite colonialiștilor să exploateze fără milă pe africani.

SCLAVIE ÎN PLIN SECOL AL XX-LEA

„...Astăzi băștinașul nu se cumpără. Boala sau moartea lui nu-l interesează pe proprietar. Cînd muncitorul nu poate munci sau cînd a murit, proprietarul poate totdeauna să ceară să i se furnizeze noi muncitori.“

Galvao își termină raportul în felul următor: „Numai morții snt eliberați de muncile forțate“. Băștinașul, constrins la aceste „munci forțate“, nu are posibilitatea să-și întemeieze o gospodărie proprie. Potrivit legilor portugheze, gospodăria nu poate avea mai puțin de un hectar. În același timp, băștinașul nu poate economisi suma necesară pentru a-și cumpăra un hectar de pămînt.

Proprietarul de plantație senhor Gonzales își plătea servitorul dîndu-i haine uzate și resturi de alimente și a explicat aceasta spunînd: „De ce să dau bani unui astfel de păduchios?“

Dar chiar dacă băștinașul posedă pămînt el nu poate vinde liber produsele muncii sale: legile îl obligă să-și vîndă produsele, întreaga sa recoltă micilor comercianți sau achizitori portughezi. Merceriații plătesc prețuri mizerabile și adesea obligă prin amenințări pe țăranul băștinaș să accepte mărfuri de calitate inferioară în schimbul produselor pe care le vinde.

Angolezii trăiesc în mizeria cea mai neagră. Ei lucrează cîte 10—12 ore pe zi pe plantații, sub arșița infernală a soarelui. Anual 30% din muncitori mor pe plantații. Mortalitatea infantilă se ridică la 60%.

Africanii din Angola nu au dreptul să se unească în asociații sindicale sau de altă natură. Regimul fascist portughez caută să pună piedici prin toate mijloacele aspirațiilor spre libertate ale africanilor. Misionarul baptist Clifford Parsons, după revenirea lui din Angola, a făcut la Westminster Chapel din Londra descrierea faptelor următoare, la care a fost martor:

„Mii de africani au fost masacrați și mutilați. În fiecare noapte, agenții poliției secrete pătrundeau în case, îi țirau pe africani în stradă și-i împușcau“. Nimeni nu a numărât victimele, mulți

Muncitori angolezi din serviciul portughezilor îndepărtează trunchiurile de copaci cu care cei ce s-au răsculat împotriva colonialiștilor din sudul Angolei au barat drumurile

prizonieri au dispărut fără urmă, ca și cei care au fost prinși în timpul încercărilor de evadare. Se spune că oamenii aceștia snt aruncați în mare dintr-un avion militar și că mii dintre ei pier în lagărele de exterminare fără nici o judecată.

Regimul fascist al lui Salazar stă de strajă intereselor tuturor statelor imperialiste din lume, el vrea să le asigure că toate încercările celor ce suferă jugul colonialist vor fi crunt reprimite.

Colonialiștii portughezi nu se pot împăca cu gîndul că poporul Angolei nu va suporta veșnic teroarea, lipsa de libertate.

Acest popor visează cu ardoare și luptă pentru crearea unui stat independent, antiimperialist, pentru o viață mai bună. Încă din 1956, forțele politice ale țării s-au unit în mișcarea populară pentru eliberarea Angolei (M.P.L.A.). În 1960 aceasta a vrut să negocieze cu Salazar, dar fascistul Salazar a refuzat propunerea și a provocat astfel conflictul fățiș.

Mișcarea populară din Angola a luat avînt pentru a-i alunga din țară pe asupritori. Ofițerii portughezi consideră că numărul luptătorilor din rezistența angoleză este de 100 000. Lupta lor este susținută prin acțiuni de solidaritate și de protest ale milioanele de oameni iubitori de pace din întreaga lume.

Cu prilejul „Săptămîinii de solidaritate cu Angola“, care s-a desfășurat în vara aceasta, cu sprijinul F.M.T.D., în țările naționale independente din Africa și în țările socialiste s-a dezvoltat o largă mișcare de solidaritate cu bravul popor angolez.

Luptătorii pentru libertate din Angola nu snt singuri! Ei au aliați puternici: luptătorii pentru pace din lumea întreagă. Pe continentul african au fost armate mai puternice decât armata Portugaliei care au fost nevoite să bată în retragere.

MARTIN SCHUMANN

PREGĂTIȚI-VĂ ȘI PARTICIPAȚI LA

SPARTACHIADA DE IARNĂ

A TINERETULUI

1 DECEMBRIE 1961 - 1 APRILIE 1962

cu ocazia începerii Spartachiadei de iarnă a tineretului...

Și din ziua aceea, era cam pe la începutul lunii decembrie anul trecut, tinerii sportivi din comunele și satele raionului Arad s-au întrecut într-o serie de competiții la sporturi ca șah, gimnastică, haltere, tenis de masă. Când zăpada și-a făcut și ea „apariția“ amatorii de schi, săniuțe sau patinaj nu s-au lăsat prea mult invitați în concurs.

★

...Scurt dialog surprins la una dintre întrecerile de trîntă care au avut loc tot pentru spartachiada la Asociația sportivă „Vulcan“ a Uzinelor de utilaj petrolier și chimic din capitală.

— Eu „merg“ cu Badea.

Are mai multă forță.

— Vezi-ți de treabă! Nu-l cunoști pe Neagu! Nu se dă bătut cu una cu două.

Și lupta a început! Într-adevăr, cei doi concurenți doreau deopotrivă victoria, așa că mult timp, privindu-i, n-ai fi putut da un pronostic exact. C. Badea și A. Neagu, ambii muncitori în

sectorul cazangerie și uzinelor, au furnizat o dispută pasionantă, la capătul căreia arbitrul (antrenorul de lupte Gheorghe Ilie) l-a dat învingător pe Badea.

.....

În nenumărate alte asociații sportive au avut și mai au încă loc întreceri pentru spartachiadă. Prima fază a mării și tradiționalei competiții sportive de masă ce se încheie la 1 februarie a.c. a dat ocazie ca zeci și zeci de mii de tineri și tinere să-și încerce forțele pe terenul de sport — la sporturi specifice sezonului, ca și la altele ce se pot desfășura în săli.

Evenimen-

tul sportiv amintit a însemnat, cum era firesc, un bun prilej de dezvoltare pe plan local a bazei materiale. Într-o serie de localități s-au amenajat piste de schi sau patinoare, s-au confecționat piese de șah și schiuri. Exemple? Citeva numai: în raionul Miercurea Ciuc, la Tușnad, Toplița, Tg. Mureș etc.

La căminul cultural din Aradu Nou s-au adunat numeroși tineri și tinere. Vreo trei sute la număr. Au intrat în sală, s-a așezat fiecare în bancă și — pînă să înceapă festivitatea — discutau cu aprindere:

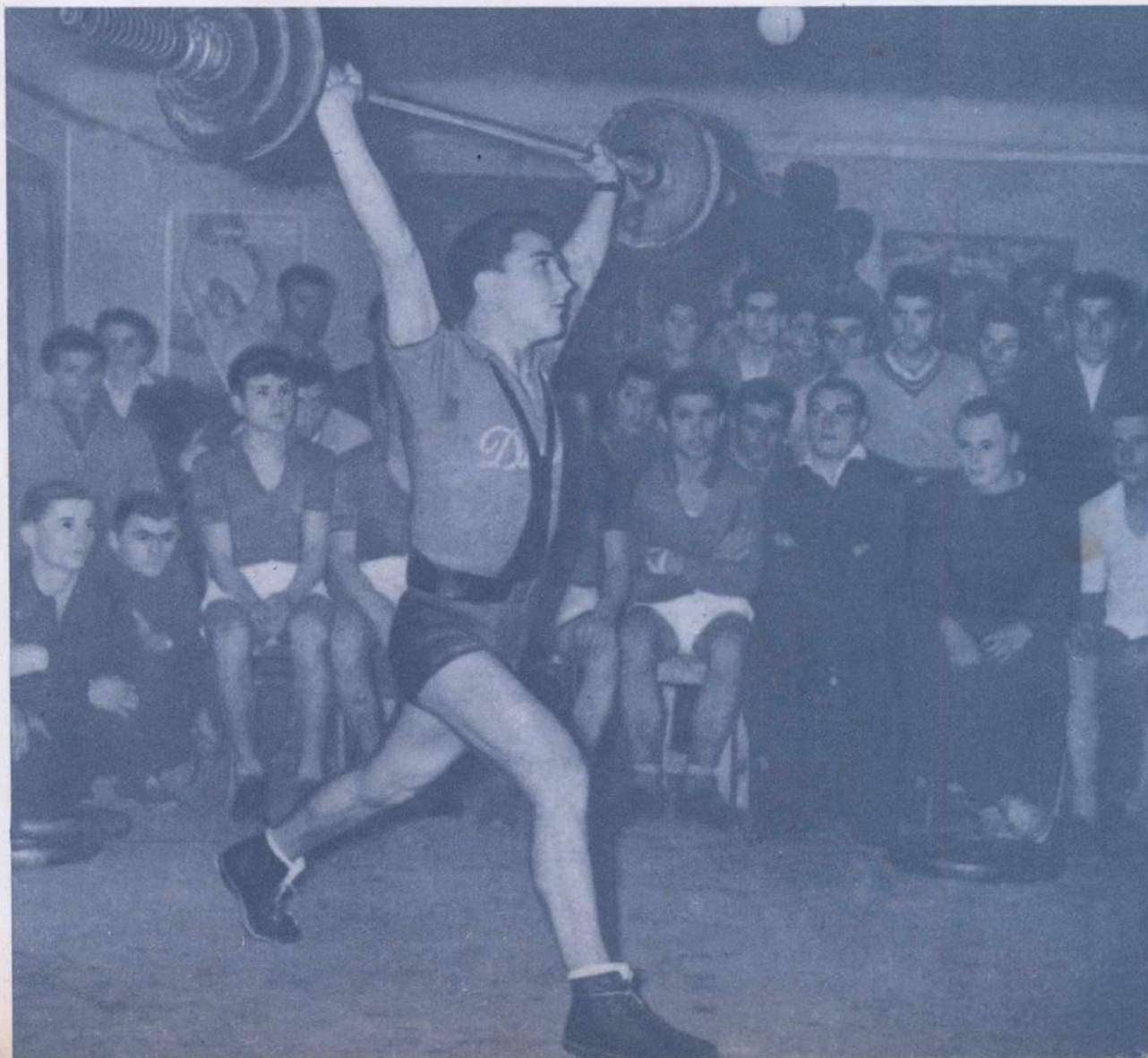
— Și cum zici, Pavele, e-o să fie în concurs? Eu unul n-am participat la așa ceva. Am emoții, drept să-ți spun!

— Nu te teme, Grigore. Mult fi pînă începi. Ai să vezi! Cum ai făcut prima mutare (dar să te gîndești bine, să nu te grăbești) — emoția s-o gâtat. Dar...

Pavel, șahist cu reputație se pare, n-a apucat să termine cu îndrumările, că de la masa prezidiului asistența a fost anunțată:

— Deschidem adunarea festivă

În numeroase asociații sportive, cu ocazia întrecerilor spartachiadei au fost invitați și sportivi cunoscuți, cu experiență, pentru a-i îndruma pe tinerii concurenți. Iată-l în clișeu nostru pe halterofilul Toma Alexandru (Dinamo) în mijlocul unor tineri concurenți

1961 Clasamentul anului

O revistă de specialitate din R. D. Germană — „Der Leichtathlet“ — a întocmit și a publicat un original clasament mondial: al celor mai bune aruncătoare de greutate și disc (adunându-se rezultatele aceleiași atlete la ambele probe). Recordmana lumii la cele două probe, Tamara Press, ocupă locul întâi.

Iată primele cinci clasate: Tamara Press (U.R.S.S.) 17,78+58,98=76,76 m; Nina Ponomareva (U.R.S.S.) 15,04+56,62=71,66 m; Earlene Brown (S.U.A.) 16,69+53,91=70,60 m; Irene Schuch (R.D.G.) 14,55+55,01=69,56 m; Jirina Nemcova (R.S. Cehoslovacă) 15,09+54,39=69,48 m.

Lia Manoliu, deși nespecialistă la greutate, ocupă în acest clasament (cu 12,37+54,29=66,66 m) locul 9 din 30 atlete clasate.

★

Clasamentul celor mai buni sportivi din lume, stabilit în urma unei anchete făcute de agenția sportivă „Internazional Sport Kor-

respondenz“ din Stuttgart, are pe primul loc pe atletul sovietic Valeri Brumel, recordman mondial la săritura în înălțime. El a înregistrat 113 puncte. Urmează: 2) Ralph Boston (S.U.A.) atletism, 36 pct.; 3-4) Manuel Dos Santos (Brazilia) natație și Jay Silvester (S.U.A.) atletism, cu 31 pct.; 5) Chet Jastremski (S.U.A.) natație, 30 pct.; 6) Iolanda Balaș (R.P. Română) atletism, 20 pct.; 7) Wilma Rudolph (S.U.A.) atletism, 15 pct.; 8) Iuri Vlasov (U.R.S.S.) haltere, 13 pct.; 9) Jacques Anquetil (Franța) ciclism, 12 pct.; 10) Irina Press (U.R.S.S.) atletism, 10 pct.

De remarcat că excelenta noastră atletă Iolanda Balaș este prima din lume în domeniul sportului feminin.

La ancheta în urma căreia s-a întocmit clasamentul de mai sus au participat ziare din 27 de țări.

★

Agenția americană de presă U.P.I. a întreprins o anchetă sportivă pentru desemnarea celor

mai buni sportivi ai anului 1961. La această anchetă au răspuns 46 de redactori sportivi din diferite țări. În fruntea clasamentului întocmit — și deci sportivul nr. 1 al anului — se află atletul sovietic Valeri Brumel, recordman mondial la săritura în înălțime. Brumel a totalizat 372 puncte. Locul doi îl ocupă înotătorul brazilian Manuel Dos Santos, cu 217 puncte.

În primii 10 sportivi ai anului 1961 figurează și compatrioata noastră Iolanda Balaș, recordmană mondială la săritura în înălțime. Ea este totodată prima din lume în domeniul sportului feminin.

Agenția internațională poloneză P.A.P. a inițiat o anchetă cu titlul „Care a fost cel mai bun sportiv european al anului 1961?” La această anchetă au răspuns redacțiile sportive a 19 agenții din lume, printre care TASS, France Presse, U.P.I., Reuter, Agerpress, Taniug, CTK, BTA, DPA, ADN.

În clasament, primul loc a fost ocupat de recordmanul mondial la săritura în înălțime Valeri Brumel (U.R.S.S.) cu 186 puncte, urmat de recordmanul mondial la haltere Iuri Vlasov (U.R.S.S.) cu 136 puncte și Iolanda Balaș (R.P. Română), recordmană mondială la săritura în înălțime. În continuare clasamentul se prezintă astfel: 4. A. Gozik (Olanda), campion mondial de judo; 5. G. Perillat (Franța), schi; 6. Irina Press (U.R.S.S.), recordmană mondială la pentatlon; 7. Palinski (R. P. Polonă), campion și recordman mondial de haltere, ș.a.

CALEIDOSCOP

După unii statisticienii sportivi, vîrsta la care atleții pot obține cele mai bune performanțe este: 22 de ani pentru sprinteri și săritorii de înălțime; 28 de ani — semifondisții; 24 de ani — săritorii cu prăjina, discobolii și decatloniștii; 25 de ani — săritorii în lungime și aruncătorii de greutate; 26 de ani — fondisții și sulțiașii.

★

Principalele competiții cicliste ale acestui an: „Cursa Păcii“ — ediția a XV-a: Berlin-Praga-Vargovia (2-17 mai); campionatele mondiale — Italia (30 august-1 septembrie); Turul Franței pentru amatori (2-15 iulie); Turul Tunisiei (20 martie-1 aprilie); Turul R.S. Cehoslovacie (28-29 august); Turul Iugoslaviei (29 iulie-10 august); Turul Marocului (11-21 aprilie).

★

Halterofili ridică, de regulă, haltere ce întrec cu zeci de kilograme propria lor greutate. De curînd însă zoologii au descoperit că un anumit gîdac are „veleități“ de mare... halterofil; el ridică greutatea ce depășesc de 850 de ori greutatea-l proprie.

★

Două dintre recordurile naționale ale maestrului emerit al sportului Ion Moina, azi profesor de educație fizică în Cluj, continuă să se mențină și acum. Este vorba de 10,4 s la 100 m plat și 21,3s la 200 m plat — care datează de mai bine de 15 ani.

★

Numărul sportivilor din Moscova, angrenați în diferite competiții, este de un milion.

ŞAH • ŞAH • ŞAH • ŞAH • ŞAH • ŞAH • ŞAH • ŞAH • ŞAH • ŞAH • ŞAH • ŞAH • ŞAH • ŞAH • ŞAH

Mulți ați bănuț, firește, despre care sport e vorba. Cei ce nu știu află acum: sportul minții este șahul. Cunoșcînd o largă dezvoltare în țara noastră, șahul are poate cei mai numeroși simpatizanți. Aproape că nu există comună sau sat cît de mic — ca să nu mai vorbim de localitățile mai mari, de orașe — în care, în jurul tablei cu pătrățele albe-negre și piese de șah, să nu se adune zi de zi amatorii acestui sport. Vîrsta nu constituie nicidecum o piedică. Tinerii și vîrstnicii sînt deopotrivă șahiști pasionați.

Tîndra generație de șahiști a avut prilejul să se afirme și pe plan internațional. Șahiștii romîni — în rîndul cărora sînt o serie de maștri internaționali, maștri sau candidați — tri — aș maștri și șahiști. Ciocnirile cuceririi de campioană tîndrul pionier — proaspăt studiu filologie —, s-a cl

Șahul este mult îndrăgit de tineri și tinere. Cînd e vorba de făcut o partidă, amatorii de șah nu se lasă prea mult invitați. Imaginea de mai sus prezintă un grup de șahiști — salariați ai Ministerului Agriculturii — în timpul unor partide

SPORTUL MINTII

campionatul pe 1961. Despre Fl. Gheorghiu am scris la timpul potrivit în revista noastră. Acum l-am rugat pe actualul campion, Victor Ciocltea, să ne răspundă la cîteva întrebări:

— V-a fost greu să redeveniți campion?
— Suficient de greu. M-am pregădit serios, dar cîștigarea unui campionat depinde și de adversari. Și, cum aceștia

nutresc deopotrivă gînduri la victorie, e lesne de înțeles dificultatea de a deveni campion.

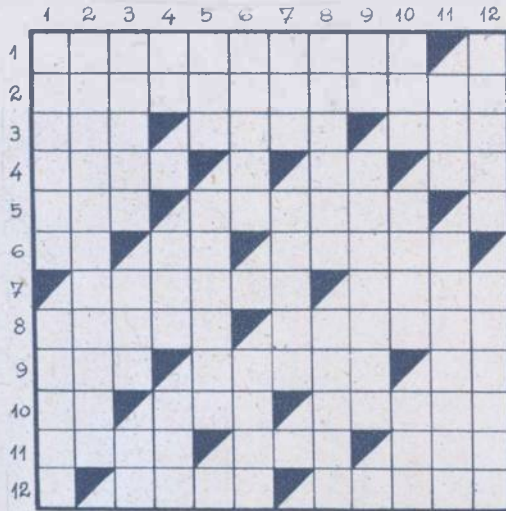
— Sînteți campion, aveți experiență multă. Ce sfaturi ați putea da șahiștilor tineri, și mai cu seamă celor ce fac acum primii pași în acest sport?
— Totdeauna mi-a plăcut să mă aflu printre șahiștii tineri. Cu numeroase ocazii — și acum, recent, cu prilejul Spartachiadei de iarnă — am răspuns cu drag la invitația de a da simultane într-o serie de întreprinderi, instituții. Și la Palatul pionierilor din capitală mi-am încercat, ca să zic așa, șansa în fața micilor șahiști, la care, vreau să arăt, am remarcat calități deosebite și multă, foarte multă dorință de a pătrunde „tainele“ șahului.

Ca să înveți șah și să joci bine, e nevoie de cît mai multe partide cu parteneri diferiți. Important este însă să cunoști o serie de noțiuni teoretice pe care nu le poți afla decît studiînd manuale de șah, reconstituînd partide ale șahiștilor consacrați. Aș recomanda, de pildă, o lucrare valoroasă, apărută recent în Editura U.C.F.S., al cărei titlu spune cui i se adresează: „Cartea șahistului începător“ de G. Levenfiș.

În final — ca să folosesc expresia șahistă cunoscută — vreau să mai dau un sfat șahiștilor începători: Perseverati în a învăța cît mai mult și nu dați înapoi dacă... ați pierdut vreo partidă! Nici dacă pierdeți mai multe.

JOCURI DISTRACTIVE

ÎN SILABE

	NE	PEN	TI	TI	
TRU	VA	IV	TI	TE	FES
RE	E	NI	LOR	KI	DEN
LUL	PA	TU	LY	AL	E
LUI	E	SI	DI	STU	SIN
CE	MON	SI	HEL	PRI	AL

Găsiți cel mai important eveniment al anului 1962 în viața tineretului lumii!

ORIZONTAL: 1) Compozitor român, autorul cântecului „Sub mîndre flamuri tinerești” (2 cuv.); 2) Poezie de Mihu Dragomir, dedicată primăverii vieții (2 cuv.); 3) Localitate în Suedia — Autorul cărții „Poem despre tinerețea noastră” — E moș, dar odihnește și pe cei tineri; 4) Plante acvatice — Ape! — Are! 5) Termen familiar cu care se adresează un copil sau o persoană mai tînăra unui bărbat mai în vîrstă — Compozitor sovietic, autorul operei „Tînăra gardă”; 6) În est! — A cui?! — Flăcău; 7) Loc de dormit în tabără — Porțiunea șlefuită a unei piese; 8) Persoană cu o capacitate extraordinară — Ulea Gro-mova sau Valea Borș din romanul „Tînăra gardă”; 9) Tînăra soție a meșterului Manole — Oleg Koșevoi sau Serghei Tiulenin din opera „Tînăra gardă” — În editură! 10) Locotenent (abr.) — Autorul romanului „Anii tineri” — Produs al unor harnice zburătoare; 11) Tînăra sclavă din opera cu același nume de Verdi — Ca-

meră fără sffrșit! — Fluviu în Franța; 12) „... copilul”, poezie populară de Vasile Alecsandri — Din naștere.

VERTICAL: 1) „Tinerete de comandant” de I. Bondarev sau „Tinerete fără tinerete” de I. Istrati — „Micul Kan” este una dintre povestirile sale; 2) Băiețandri; 3) A compus „Marșul tineretului” — Fără pereche — Decimetru (abr.); 4) Do — Nume arab — Posesiv; 5) Conifer — Copilași; 6) Scriere istorică — Rima ... pădurii; 7) Autorul romanului „Vîrsta de aur” — Scriitor clasic norvegian, autorul piesei „Nora” sau „Casa de păpuși”; 8) Apără cuceririle poporului nostru muncitor — Lucrare literară; 9) Prepoziție — Copiii găinilor; 10) Fire — Camere de studiu pentru studenți și școlari — Răsărit; 11) Tînăra eroină din piesa „Rețeta fericirii” de Aurel Baranga — Foarte tineri; 12) A compus „Cîntecul tineretului lumii” — Scriitor sovietic, autorul romanului „Tînăra gardă”.

GIL
COMPLEXUL
PENTRU INDUS-
TRIALIZAREA
LEMNULUI
BRĂILA

Plăci aglomerate cu rășini de ureoformaldehidă triplu stratificate din așchii de lemn

economice ■ stabile ■ grosimi uniforme ■ randament sporit la croire ■ perfect plane ■ formate practice ■ se pot furnizui etc.

DOMENII DE UTILIZARE:

- Mobilier
- Pereți despărțitori
- Lambriuri
- Plafoaane
- Amenajări interioare
- Vagoane, tramvaie
- Construcții nave etc.

CRİPTOGRAMĂ

Aflați chela și veți găsi titlul unui volum de versuri apărut în Editura tineretului, precum și numele și prenumele autorului, poet român contemporan.

DEZLEGAREA JOCURILOR DISTRACTIVE DIN NUMĂRUL BUCURIE-N COLECTIVĂ

ORIZONTAL: 1) Bazavan — C.S. — Iși; 2) Arabii — Seminte; 3) Cartofi; 4) Oți — Udate — M.P.; 5) Zu — Arit — Animal; 6) Aracl — Siloz; 7) Ana — Livadă — Ev; 8) Trai — U.T.A.; 9) Ane — Unitar — Dar; 10) Râni — An — Fînețe; 11) Avans — Vie — Ira; 12) G1 — Colectivă; 13) Agricolă — Ferma; 14) Năut — Tîrg — Leac.

VERTICAL: 1) Batoza — Bărăgan; 2) Arătura — Naviga; 3) Zări — Antena — Ru; 4) Aba — Acar — Incft; 5) Vinuri — Au — Soc; 6) Al — Di — Lîna — Lot; 7) Caiși — Învelli; 8) Sat — Ivit — I.C.A.R.; 9) Cereală — Afet; 10) S.M.T. — Noduri — I.F.; 11) Ionizat — Nivel; 12) Inf. — Mu — Aderare; 13) Stimare — Ața — Mă; 14) Ie — Plivire — G.A.C.

FESTIVALUL MONDIAL AL TINERETULUI SI STUDENTILOR PENTRU PACE SI PRIETENIE IULIE, HELSINKI!